

Niech żyje
rząd robotniczy

i włościański!

Warunki prenumeraty

w Warszawie z odnoszeniem
miesięcznie Mk. 3.300.000.—
bez odnoszenia . 3.000.000.—
na prow. miesięcz. . 3.300.000.—
Zagranicą . 6.000.000.—

Niech żyje
Socjalizm!

Ceny ogłoszeń:

Ogłoszenia
w tekście (przed kron.) Mk. 250.000
Nekrologi . 100.000
zwyczajne . 150.000
drobne za jeden wiersz . 100.000
Ceny ogłoszeń należy rozliczać
za wiersz wysokości 1 milimetr
Lia poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w Nie Niedzieln. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50%
Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej

Każda nowa po licytacji taryfy obowiązującej wszystkie przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen bez uprzedzenia za wiadomości

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 2 po poł. Za zwrot rękopisów redakcja nie odpowiada. Telefon Redakcji 176-70, Admin. 120-13.

Redakcja i Administracja: Warecka 7 | Konto czekowe P. K. O. Nr. 175 | Numer pojedynczy 150.000 mk.

Administracja czynna od 9 do 5-ej bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 2. Rachunki płatne w srody.

KONFERENCJA MIĘDZYDZIELNICOWA. W środę dn. 23 b. m. o godz. 7 w lokalu dzielnicy Jerozolimskiej (Chłodna 41), odbędzie się Konferencja Międzydzielnicowa, na którą winni przybyć mężowie zaufania PPS, z fabryk oraz komitety dzielnicowe w pełnym składzie. Wstęp tylko za opłaconymi legitymacjami partyjnymi.

War. Okr. Kom. Rob. P.P.S.

Zgon Lenina.

W poniedziałek, 21-go stycznia, o godz. 6-ej min. 50 wieczorem zmarł w Gorkach, pod Moskwą, twórca i wódz bolszewizmu, przewodniczący Rady Komisarzy ludowych, niedawny dyktator Rosji sowieckiej — Włodzimierz Ułanow-Lenin. Komunikat Rządu sowieckiego o śmierci Lenina mówi: „Nic nie zapowiadało tak rychłej śmierci. W ostatnich czasach w zdrowiu Włodzimierza Ilicza nastąpiło znaczne polepszenie. Zupełnie niespodziewanie wczoraj, 21-go, nastąpiło gwałtowne pogorszenie, a po kilku godzinach Włodzimierz Ilicz — nie żył. Zasiadający w Moskwie Wszechrosyjski Zjazd Sowietów i w najbliższych dniach odbędą się mający Zjazd całego Związku poważną i niezbędną uchwałę dla zabezpieczenia dalszej nieprzerwanej pracy Rządu sowieckiego”. Ciało Lenina przewiezione będzie w środę do Moskwy i wystawione w Domu Zw. Zaw. Pogrzeb odbędzie się w sobotę.

Śmierć Lenina jest ciężkim ciosem dla bolszewizmu rosyjskiego. Wprawdzie Lenin oddawna był chory i oddawna udziału w pracach rządowych nie brał. Ale wciąż miało nadzieję, że Lenin wyzdrowieje i wróci na stanowisko — i ta nadzieja, sam fakt, że Lenin żyje, była niemałym wsparciem dla Rządu sowieckiego. Wierzone w szerokie masach, że Lenin wróci i naprawi wszystko. Obecnie Lenina niema, popularność jego nazwiska nie może już być tarczą dla Rządu bolszewickiego, a w szeregach Partii Komunistycznej niemasz nikogo kto by go zastąpił. Poniżej dajemy art. tow. Czajńskiego o walkach wewnętrznych w rosyjskim bolszewizmie. W takiej chwili śmierć Lenina tem ciężiej odbija się na partii rządzącej. Wprawdzie chwilowo, pod wrażeniem tego zgonu, wspólna żałoba ogodzi wrażliwych ale wnet życie wejdzie w swoje prawa i sprzeczności zetkną się z sobą tem ostrzej, że nie będzie już dyktatorskiego autorytetu i wielkiej popularności Lenina.

Lenin był niewątpliwie wielkim człowiekiem. Zaważył on potężnie na dziejach i losach Rosji, a do pewnego także stopnia — całego świata. Skierował Rewolucję rosyjską na zdoła nowe, niebywałe tory. Olszownie państwo poddał dyktaturze, stworzył nie licząc partii, której on sam był dyktatorem. Przy poroocy tej dyktatury chciał od carskiej niewolniczej Rosji przeskoczyć do ustroju socjalistycznego w Rosji, a przez Rosję bolszewicką narzucić rewolucję społeczną całemu światu. Wielkość Lenina objawia się nie tylko w zamysle olbrzymiej miary, ale i w tem, że zdołał utrzymać rządu w swoim ręku i — cokolwiek w Rosji jeszcze nastąpi — niezatarte na niej wyręć piętno. W tem była jego po-

tega. Ale słabość jego metod wyraziła się w tem, że rzeczywistość boleśnie zadzwiała z jego planów przebudowy. Z pierwotnego programu zostało tylko jedno: władza dyktatorska. Ale gdzie jest ustroj socjalistyczny? Gdzie choćby przybliżenie do niego? Gdzie rządy klasy robotniczej? Robota burzenia została przeprowadzona tak gruntownie, że Lenin sam z przerażeniem ujrzał pewnego dnia — ruiny naokół, upadek straszliwy, niedze niezmierzona. I wtedy okazał się politykiem niezmiernie gielkim: zadekretował — powrót do kapitalizmu przy utrzymaniu władzy sowieckiej i srogiem tempem wszelkiego ruchu politycznego, władzy tej niemiłego.

Jeżeli się porówna to, co Lenin pisał w przededniu Rewolucji bolszewickiej w swojej książeczce „Państwo i Rewolucja”, z tem, co rzeczywistość się dokonało — to uświadomimy sobie przepastną, ironiczną różnicę nadziei i wyników. W książce przepowiadano, że „dyktatura proletariatu” zniesie ustroj biurokratyczny, armię stałą, policję państwową, centralizację — a w rzeczywistości? Metody Lenina okazały się zgola niewspółmierne z socjalistyczną przebudową społeczeństwa. Okazały się niewielko anti-demokratyczne, ale i anti-socjalistyczne.

Lenin był zjawiskiem jaskrawo-rosyjskim. Uważał siebie za „prawowierne marxsiste”, za wiernego ucznia Marksa, ba — wszystkich socjalistów, którzy nie przeszli na wiarę sowiecką, pletnowa i t.j. renegeatów (zaprzających) marksizmu. Niemasz tragikomiczniejszego nieporozumienia. Teoretycznie Lenin nadał naukom Marksa postać niesłychanie jednostronną, scholastyczną, zdoła pozbawioną bogactwa myśli i wszechstronności badania — praktycznie jego dyktatura z „marksizmem” nie wspólnego nie miała.

I tylko na gruncie rosyjskim możliwe było takie wcielenie „komunizmu”, jakie widzimy w działalności Lenina. „Bolszewizm” leninowski ukształtował się na gruncie, któremu obce było pojęcie demokracji i wolności politycznej, gdzie niesłychanie wybiła władza, a społeczna rola klas była zarata, gdzie czynnik burzenia niezmiernie przeważał nad umiędzielną twórczością. Postać Lenina jest tak samo znamieną dla stosunków rosyjskich, jak postać innego wielkiego rewolucjonisty rosyjskiego — Bakunina.

I rzeczą jest bardzo znamieną, że jak Bakunina namienne dążenie do natychmiastowej „rewolucji socjalnej” rozbiło w swoim czasie zachodnio-europejski ruch robotniczy, tak samo oddziałył obecnie leninowski „bolszewizm” z jego III Międzynarodówką.

Rozkład Rosyjskiej Partii Komunistycznej

Coraz głośniej o kryzysie w Rosyjskiej Partii Komunistycznej (R. K. P.) Na stronach „Prawdy” toczy się coraz zajadziejza polemika. Padają nawet takie słowa jak „rozłam” partyjny. Cała partja jest o garnięta walka wewnętrzna.

O co właściwie chodzi? Powierzchnownie rzecz biorąc, chodzi tylko o demokratyzację partji: partja już ma dosyć ścisłego centralizmu, a raczej surowej dyktatury swego Centralnego Komitetu i jego Wydziału Wykonawczego, organizacje chcą żyć życiem demokratycznym, chcą się naradzać, chcą wybierać, chcą wogóle mieć udział lub przynajmniej pozory pewnej samodzielności. Centralny Komitet Partji oddawna wyczuwał ten nowy prąd w szeregach partyjnych i wystąpił z rezolucją, uznającą — w pewnych skromnych granicach — demokrację w partji. Jednakowoż ta rezolucja jest wcielana w życie z opóźnieniem i częstokroć. Stąd dalsze ataki opozycji. A nie jest dziś tajemnicą, że wśród opozycjonistów znajdują się takie nawet figury, jak Trocki. Opozycjoniści gwałtownie starają się o pozyskanie poparcia wszelkich „jaczek” partyjnych w swej walce z rządcą — C. K. „trójką” — Zinowjewa, Stalina i Kamieniewa. Wiadomo także, że ogromną część „jaczek” w armji wypowiedziała się za Trockim.

Jak widzimy, powierzchownie rzecz biorąc, spór jest czysto organizacyjny. W rzeczywistości jednak spór ma treść znacznie głębszą, sięgającą poprostu podstaw życia państwa sowieckiego.

Partja komunistyczna w Rosji jest jedyną partją w kraju wogóle; inne, jeśli nawet istnieją, prowadzą żywot ciężki i nielegalny. Z tego wynika, że R. K. P. odzwierciadla w sobie wszystkie sprzeczne interesy w kraju. Wszyscy, którzy odgrywają jakąś rolę w kraju, starają się dostać do partji. A z drugiej strony, starzy członkowie partji według swego stanowiska lub upodobań, wciągnięci są w wir najróżnorodniejszych interesów ekonomicznych; doświadczenia wskazały odbudowę kapitalizmu w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wybitną rolę. Stąd wynika rozbieżność partji na rozmaite grupy według odmiennych interesów: ten proces powolnego klasowego rozkładu partji odbywa się oddawna. Jedni reprezentują odbudowujący się kapitalizm w Rosji, oraz to, że w nowym kapitalizmie poszczególne komunisty odgrywają wy

Drożynna a płace urzędnicze.

Pisaliśmy już nieraz jak bardzo krzywdzący są dla pracowników państw. metody wypłacania dodatków drożynianych, które pracownicy otrzymują zawsze o 2 do 4 tygodni za późno, a więc w okresie, gdy te dodatki — przestały zupełnie być aktualne.

Krzywda ta uchwalona została w art. 5 ustawy uposażeniowej, którą chęńskowitowska większość przeforsowała w październiku z r. odrzucając wszystkie prawie poprawki przez posłów robotniczych wnoszone. Artykuł powyższy powiada, że 15 każdego miesiąca urzędnik otrzymuje dodatek, wynikający ze zmian kosztów utrzymania, zaszłych skutkiem drożyny, w drugiej połowie poprzedniego miesiąca, wzrost zaś kosztów utrzymania w pierwszej połowie każdego miesiąca zalicza się urzędnikom dopiero na 1-y następnego miesiąca...

Dodatki drożyniane są więc od rzeczywistych, bieżących kosztów utrzymania z reguły niższe o cały wzrost drożyny w poprzednim miesięcznym okresie.

Jeżeli zważymy jeszcze jak niedokładnie a dla pracowników wogóle krzywdząco obliczany jest wzrost kosztów utrzymania, że te obliczenia są niemal zawsze o znaczny procent niższe od rzeczywistego wzrostu drożyny wówczas zobaczymy, jak silnie obniża się przez to z miesiąca na miesiąc budżet rodziny urzędniczej i jak szybko wznoszą się jego niedobory.

Od uchwalenia ustawy uposażeniowej, a więc od października z. r. niedobór ten wedle ścisłych obliczeń, wzrósł w następujący sposób:

1 października r. z. o 98 proc. (ułamki odrzucamy), 1 listopada z. r. o 85 proc., 1 grudnia z. r. o 103 proc., a 1 b. m. o 146 proc.

To też zorganizowani pracownicy państwowi wystąpili do Rządu z memorjałem, w którym — wskazując na stan powyższy — domagają się:

Skutki rządów drożyny i paskarstwa

IM WIECEJ CUKROWNICY ZYSKUJĄ, TEM WIECEJ RZĄD TRACI.

Paskarskie praktyki cukrowników będą przedmiotem narad w Komisarjacie Rządu.

Pobieranie cen bieżących od organizacji spożywców narówni z paskarstwem, zwaloryzowanie 15-dniowego kredytu, udzielanego dotąd spółdzielniom, oraz podwyższenie ceny kryształu z 55 do 64 franków szwajcarskich zmniejszyło nie tylko spożycie, lecz również zyski skarbu państwa.

Mimo, iż od 1 grudnia do 15 stycznia nastąpiło prawie dziesięciokrotne podwyższenie akcyzy od cukru, wpływ skarbu państwa z tego źródła w czasie od 1 do 10 grudnia, przewyższają 4-krotnie wpływy, jakie skarb państwa otrzymał z tego źródła w pierwszej dekadzie stycznia!

KWITUJĄ Z WYWOZU, BY DRZEĆ PASEK W KRAJU.

Jak to już pisaliśmy, obecna cena żyta na rynku krajowym jest wyższa od zagranicznej. Żyto kalkuluje się w kraju loco stacja załado-

1) jaknajwyższego wniesienia do Sejmu noweli do art. 5-go ustawy uposażeniowej pracowników państwowych i wojskowych w brzmieniu następującem:

„Rada ministrów wydaje zarządzenie o wypłacie dodatku regulacyjnego pracownikom państwowym w wysokości wynikłej ze zmian kosztów utrzymania w okresie ubiegłym, stwierdzonej i określonej procentowo przez komisję G. U. S., najpóźniej po upływie tygodnia od chwili powyższego stwierdzenia”;

2) niezwłocznego wypłacenia wszystkim pracownikom państwowym jednorazowego dodatku w wysokości 89,62 proc. od uposażenia wypłaconego w dniu 1-szym stycznia r. b., powiększonego o 63 proc. t. j. o 163 proc. tego uposażenia tytułem dodatku do poborów styczniowych

Memoriał ten imieniem 10 związków i zrzeszeń urzędniczych przedstawiła wczoraj p. Grabskiemu delegacja, w skład której wchodził: tow. St. Grylowski (Z. Z. K.), p. Kisielnicki (Zw. Naucz.), p. Rudnicki (Z. Z. P.) i p. Kijok (poczta).

Na przedstawione przez delegację postulaty odparł p. Grabski, że obecnie w okresie sanacji skarbu Rząd nie może ani żądać od Sejmu nowelizowania ustawy ani też udzielać jakichkolwiek dodatków dla wyrównania niedoborów; premier przyznaje w zasadzie rację skargom i żądaniom pracowników państw., jednak Rząd zamierza już dn. 4-go lutego wstrzymać druk banknotów, a uwzględnienie postulatów urzędniczych musiałoby przekreślić cały plan sanacyjny. Ostatecznie p. Grabski przyrzekł, że na rachunek 90 proc. wzrostu kosztów utrzymania, wykazanego za I połowę b. m., pracownicy państw. otrzymają jeszcze w tym miesiącu „jakąś zaliczkę”, która wszakże z płacy lutowej zostanie potrącona. Pozatem nic więcej!...

Czyli inaczej: Koszta sanacji skarbu ponosić mają tysiączne głodujące rzesze, a paskarze dalej śrubować będą ceny — bezkarnie.

Kcz.

wania 2,65 dolarów, co łącznie z dostawą loco młyn, manco etc., wynosi około 3 dolarów za 100 kg. Tymczasem cena żyta z dostawą na miejscu w Gdańsku sięga zaledwie 2,30 dolarów za 100 kg. Nic dziwnego, iż z przeznaczonych do wywozu 40.000 wagonów żyta, zadeklarowano we właściwym terminie, według pogłosek, tylko 2.000 wagonów. Wobec lepszych koniunktur na rynku krajowym, rolnicy nie spieszą się z wywozem i paskują w kraju (b.).

IM MRÓZ SROŻSZY — WĘGIEL DROŻSZY!

Wobec podwyższenia od 16 stycznia ceny przez kopalnie o 75% i prawie dziesięciokrotnego podrożenia od 1 stycznia taryfy przewozowej, wydział zaopatrywania magistratu m. Warszawy ustalił od 22 stycznia cenę węgla dąbrowieckiego w wysokości 110 milionów mk. za tonę węgla grubego lub kostki I, 106 milionów za kostkę II, 100 milionów mk. za orzech I, 92 miliony mk. za orzech II, 90 milionów mk. za orzech III i 74 miliony mk. za drobne gatunki wraz z dostawą. Wobec tego, iż węgiel śląski kalkuluje się b. drogo, W. Z. nie sprowadza narazie nowych transportów tego gatunku węgla. Od 22-go stycznia W. Z. podwyższył cenę drzewa suchego szcapanego bez dostawy z 48 do 52 milionów mk. za tonę (b.).

Rząd protektorem wyzysku.

Cena mąki pszennej krajowej przewyższyła ostatnio cenę mąki amerykańskiej.

To zjawisko jest nie tylko karykaturalne ze względu na to, iż mąka amerykańska musi wytrzymać wysokie koszty transportu morskiego oraz wyładunku i składowego, ale również dlatego, iż do tego paska obszarników dokłada rękę Rząd. Oto za rządów Chjeno-Piasta pod naciskiem obszarników obłożono cłem wwozom mąkę amerykańską, aby nie wytworzyć konkurencji mące krajowej. Cło to wynosi 7½ franka złotego, t. j. 1 i pół dolara na 100 kg.

Wysokość tego cła wstrzymała zupełnie dowóz mąki amerykańskiej, z czego skorzystał, obszarnicy zaczęli śrubować cenę mąki krajowej, doprowadzając ją nie tylko do ceny mąki amerykańskiej, ale i loco skład w Gdańsku, a więc już z cłem wwozom.

Innymi słowy, w danej chwili mąka pszena krajowa jest droższa od przywożonej mąki amerykańskiej o 7 i pół franka złotego na worku, t. j. o 150.000 marek na 1 klg., a rząd proteguje ten pasek, utrzymując nadal cło wwozowe.

Obniżyć cenę mąki do jej wartości rzeczywistej można tylko przez zniesienie cła wwozowego od mąki amerykańskiej, która ukróciła już pasek zbożowy w czasie inwazji bolszewickiej. Tego domagać się musi od Rządu ogół spożywców zarówno w swoim własnym interesie, jak i w interesie skarbu, dopuszczając bowiem mąkę amerykańską na rynek wytworzy konkurencję, przyczyni się do obniżenia cen chleba, a ogół wówczas łatwiej wypieć będzie mógł swe zobowiązania podatkowe.

Obecny stan rzeczy jest wyzyskiem — pod protektorem Rządu!

Waloryzacja kredytów

Onegdaj Rada ministrów przyjęła nagły wniosek ministra skarbu w sprawie zastosowania stałej jednostki do kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe. Wedle tego rozporządzenia udzielanie kredytów przez państwowe instytucje kredytowe oraz wszelkie inne instytucje państwowe i samorządowe zarówno osobom prywatnym jak instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym i samorządowym musi być dokonywane w złotych na zasadach następujących:

a) sumy zobowiązań we wszelkiego rodzaju dokumentach i aktach prawnych powstałych z udzielania, lub prolongowania kredytów przez wspomniane instytucje, nie wyłączając weksli i wpisów do ksiąg hipotecznych będą wyrażane w złotych;

b) wypłata i spłata przyznanych kredytów będzie dokonywana w markach polskich;

c) przepisy powyższe stosują się analogicznie do procentów i prowizji wszelkich kosztów związanych z wydaniem i spłaceniem pożyczek oraz pożyczek hipotecznych i wszelkich innych pożyczek terminowych, udzielanych lub prolongowanych po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, wreszcie do kredytów otwartych i wszelkich innych udzielanych w formie rachunku bieżącego po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, jak również udzielonych przed tym terminem z zachowaniem przewidzianego w umowach terminu wypowiedzenia.

Co się tyczy weksli, to weksle markowe będą mogły być dyskontowane tylko jeszcze

ryby powiększył procent robotników w partji, a zarazem ożywił życie partyjne. Jednocześnie Trocki apeluje do uczącej się młodzieży i wyraża dość przejrzyście myśl, iż stara gwardja bolszewicka do niczego się już nie nadaje, i że trzeba na jej miejsce wprowadzić młodych (prawdopodobnie pod kierownictwem samego Trockiego).

Trockiemu odpowiada w szeregu numerów „Prawy” redakcja artykułami pod wspólnym tytułem „Precz z frakcyjnością!” Ton jest niezmiernie ostry. Poza teoretycznymi wywodami Trockiego redakcja widzi „strategiczny plan autora, zniszczenia starego aparatu bolszewickiego”.

W n-rze 255 redakcja powiada o Trockim: „Chce on wstrząsnąć partją i wysunąć w miejsce starej gwardji leninowskiej, tych towarzyszy, którzy zamierzają odbolszewizować naszą partję”. Co do młodzieży, redakcja przestrzega, że z nią trzeba być bardzo ostrożnym, bo współczesna młodzież komunistyczna nie przeżyła szkoły tych walk klasowych, którą przeżyła stara gwardja partyjna, wobec tego łatwo może zejść z linii klasowej. Następnie redakcja dowodzi, iż Trocki z obecnego małego (rzekomo) epizodu polemiki partyjnej tworzy poprostu najważniejszy okres w rozwoju partji, albowiem w swych wywodach dzieli historję partji niejako na dwa okresy — pierwszy, przygotowawczy przed obecnym kryzysem, a drugi ten, który się obecnie zaczyna od zdemokratyzowania partji. Redakcja stwierdza, że Trocki zrywa z czystą linią bolszewickiej polityki.

Czego właściwie chce Trocki? Niktóżby przypuszczać, że chce odegrać rolę jakiegoś — Bonapartego rosyjskiego na czele czerwonej armji. Ale słusznie pisze Kuskowa w berlińskich „Dniach”, że gdyby wojsko obaliło obecną władzę sowiecką, to znalazłoby sobie innego wodza. Trockiemu prawdopodobnie chodzi o zwiększenie swych osobistych wpływów, swej osobistej roli w politycznym życiu Rosji.

Jeśli chodzi o perspektywy dalsze obecnego kryzysu, sądzimy, że władzom partyjnym uda się kryzys zażegnać. Jednego się podniesie w hierarchji partyjnej, drugiego się steroryzuje — i na tem kryzys się zakończy. Oczywiście, zakończy się tylko ten kryzys, który widzimy na powierzchni. Ów rozkład głębszy, klasowy, o którym mówiliśmy na wstępie, oczywiście, zażegnać się nie da. Obecna klika rządząca rozumie dobrze, że musi żyć w zgodzie, bo inaczej upadłaby. Dlatego hasło utrzymania się przy władzy za wszelką cenę jest zrozumiałe dla każdego wybitnego bolszewika z prawicy, czy z lewicy. Ten instynkt samozachowawczy jest ich wielką siłą. Nie mniej jednak jeszcze silniejsze są zasadnicze procesy ekonomiczne w społeczeństwie, a te jak widzimy, prowadzą do rozkładu R. K. P.

Kazimierz Czapinski.

Czasopisma nadesłane.

„Wiadomości Literackie” Nr. 3. Treść: Wspomnienia Jana Lechonia o Rapackim, rozmowa ze Stanisławą Korwin-Szymanowską, nowela Stanisława Balińskiego „Zabity przez lustro”, artykuł St. Bruza, A. L. Czerny i J. Iwaszkiewicza o współczesnej literaturze francuskiej, kronika rosyjska i słowiańska, dział sprawozdawczy z recenzjami K. Irzykowskiego, A. Stonimskiego i A. Sterna na czele, wreszcie informacje bibliograficzne.

ROMUALD MINKIEWICZ.

Jutro!

(Dokończenie).

— Cha, cha, cha, cha, cha... Nim słońce wzejdzie — cha, cha, cha, cha, cha... rosa... cha, cha, cha... wyżre oczy... Nagły, straszny krzyk: — Zegnajcie, orły!!! Ostatni śmiech: — cha, cha, cha, cha... Cichy, konający głos: — Już.

Dźwignęła się zmartwiała głowa. Otworzyły się ześlepie oczy. Rozwarły nic nie widzi wzrok. Zawisł kędys nieruchomo.

Kłęcz przy niej Domagalski. Całuje we łzach zwisłą dłoń.

Pochyla się wyblądły Zenon. Ujmie w obie ręce czoło. Woła nieprzytomna, nieprzytomny prawie, sam.

— Wando! słuchajcie, Wando!... — Co Wam, pani? Co Wam, pani? Pani! (błaga Domagalski).

Krzywda nie rozumiejący stoi, kolejno obracając oczy, wyczuwając sercem kłęskę.

Ponawia swe wezwania Zenon: — Wando!... Wando!... Płacze Domagalski.

— Pani!... co wam?... pani!... Wyrwicki drepcie nieporadny, dopiero się sposterzgałszy... Wicherzy ręką włosy...

— Darujcie! nie wiedziałem (mówi)... do diabła! skąd miałem wiedzieć?...

Porusza się usta Wandy. Głos wydźwie głuchy, daleki:

— Kto tu?... kto... żyjący?... Oczy błędne, nieruchome. — Wando!... Wando! (jęknie Zenon). — To my... pojrzyjcie! (błaga Domagalski) to my... Domaga!... Zenon... my! — Wy... (dźwięczał głos bezbarwny, martwy).

— Zbudźcie się! Wando!... Wando!... — Słyszcie, długo już tak nie będzie! być nie może! (wołał Domagalski z rozpaczą prawie). Bedzie inaczej! Słyszcie, będzie dobrze! Jasno... Słyszycie? jasno! po Bożemu! Lekki uśmiech, dziwny jakiś. I ten martwy głos:

— Tak - tak - tak - tak... Coś zasłyszysz, szepce wtórem: — Lecz robak trumien w pierw może nas stoczyć!

— Wando! (jęczy Zenon).

— Słyszcie! będzie inaczej! będzie życie! wolne! jasne!

Zniecierpliwi się Wyrwicki. Rzuci szyderczo: — A któż je robi? kto robi?

Powstanie Domagalski. Rozpręży się na cały wzrost. Uderzy pięścią w pierś potężną.

Wyrośnie, rozprostuje się Krzywda. Wyciągnie heraklowe ramie.

Zagrzmie mocne, dumne słowo: — My!

Zapatrzy się zdumiony malarz w bijącą od nich ufną Moc.

Bezdzwięcznie, głucho, z tym dziwnym uśmiechem, wyszepta Wanda: — Wy... żyjący...

— My, żyjący (prztywierdzi Domagalski z mocą).

Jak na słów tych potwierdzenie, potężny wpadnie z ulic śpiew, idącego tłumu chór:

„Porządek stary już się wali, żywotem dla nas jego skoni!

— Słyszycie! (zawoła z dumą Domagalski).

— Idą! (rozpromieni się radością Krzywda) To nasi!

Biegnie, otwiera okno.

— Tak - tak - tak - tak - (potakuje głuchym z tym uśmiechem, Wanda) — „Zguba tak bliska... a tryumf daleki!”

Wpała nowy porwy śpiewu:

„Hej! razem, bracia! do szeregu!

— Razem! Słyszycie! Musim iść!

— Razem! Wrócim wnet.

Wybiegają obaj robotnicy. Obróci się jeszcze w drzwiach Domagalski, spojrz na Wandę.

— Wrócim wnet! (powtórzy).

Wysuwa się cichaczem Wyrwicki, machnawszy z rezygnacją ręką.

Brzmi w dali tłumy śpiew:

„Któż zdoła wstrzymać strumień w biegu? Czyż jest na świecie taka broń?

— Tak, tak, tak, tak... Nieruchomy wciąż trwa uśmiech. Wisi martwo wzrok.

— Wanda! (krzyczy Zenon z wysiłkiem:) Wando! tam idą oni! Tam, słyszycie? idzie Moc! Idzie Moc tworząca!

— Tak, tak, tak, tak...

Zrywa się Zenon, biegnie, otwiera drugie okno, woła z mocą rozpaczłą:

— Idźcie tu, Wando! Pojrzyjcie! Idą! Potężni! Niezlizieni!

Wysuwa się oknem, zawsze ku Wandzie zwrócony.

— Idą! Pojrzyjcie! Jak morze! Fala za falą, idą! po życie! po życie! Pójdźcie! (woła reszta sił) pójdźcie! obaczcie!

Pociągnął głos ten Wandę, siłą.

Wstaje. Sunie, niewidząca, z rękoma zwisłymi. Sunie wprost ku pierwszemu oknu. Staje w nim, bezwładna.

— Patrście! (woła Zenon ucieszony) o, idą! (wskazuje prawicą).

Pochylił się nieco Wanda.

Nowy wpada porwy śpiewu:

„My nowe życie stworzym sami!”

Nagły, oszalały śmiech: — Cha, cha, cha, cha, cha... Cha, cha, cha, cha...

Targnął śmiech bezwładnym ciałem. Traci równowagę. Upadła na okno. Nie wstrzymały martwe ręce. Strąca w śmiechu na ulicę.

Straszny krzyk Zenona: — Wando!!!

Daremny, późny skok na pomoc.

W oddali huczał tłumy śpiew:

„I nowy zaprowadzimy ład!... I nowy zaprowadzimy ład!”

w ciągu 3 tygodni, o ile zostały wystawione przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia i do terminu ich płatności w chwili dykonta pozostaje więcej niż 4 tygodnie.

Pożyczka dolarowa.

Na posiedzeniu onegdajszym Rada ministrów upoważniła prezesa Rady ministrów do przedłożenia Prezydentowi Rzeczypospolitej do aprobaty projektu wypuszczenia Serii I Premijowej Pożyczki Dolarowej.

Seria I Premijowej Pożyczki Dolarowej wypuszczona ma być na sumę 5.000.000 dolarów z terminem 2-letnim od daty emisji. Pożyczka oprocentowana będzie w wysokości 5 proc. rocznie i zabezpieczona całym majątkiem i wszystkimi dochodami Rzeczypospolitej Polskiej. Sprzedaż Serii I-ej premijowej pożyczki dolarowej będzie uskuteczniła tylko za waluty zagraniczne, które zostaną wyszczególnione w rozporządzeniu ministra skarbu. Od obligacji Serii I-ej premijowej pożyczki dolarowej będą wypłacane wygrane w ogólnej kwocie 400.000. Obligacje w terminie ich płatności oraz wygrane wypłacane będą w walucie dolarowej. Wypłata ta może być uskuteczniła na żądanie posiadaczy obligacji w walucie polskiej w sposób następujący:

a) do czasu wprowadzenia nowej waluty polskiej, w markach polskich według kursu franka złote, obowiązującego w dniu dokonania wypłaty, przyjmując że 1 dolar = 5,18 franka złote;

b) po wprowadzeniu nowej waluty, według kursu czeku na New York na giełdzie w Warszawie z dnia poprzedzającego dokonanie wypłaty.

Termin otwarcia emisji, miejsce i sposób sprzedaży obligacji, wysokość odcinków, sposób wypłaty odsetek, ustalenie planu losowania, przepisy dotyczące podziału wygranych, miejsce wykupu obligacji oraz wypłaty wygranych ustali minister skarbu.

Sukces P. P. S. w Kaliszu.

LISTA NR. 2 OTRZYMAŁA 9 RADNYCH I 5 ZASTĘPCÓW.

(Kor. własna).

Dn. 20.1 b. r. odbyły się wybory do Rady Miejskiej w Kaliszu. Rezultat: Lista Nr. 2-gi P. P. S. otrzymała 9-ciu radnych i pięciu zastępców. Przeszli następujący tow. tow.: Chlebosz Walenty, Michalski Mieczysław, Engelhardt Piotr Wacław (adw.), Kwiatkowski Władysław, dr. Koszowski Bronisław, Spirydowicz Michał, Stradomski Stanisław, Dąbrowski Franciszek i Wilczyński Piotr Paweł. Zastępcy tow. tow.: Nowacki Antoni, Dawidczyński Michał, Jabłkowski Józef, Kolański Sylwester, Solamowski Bronisław. Lista nasza otrzymała 2683 głosów, głosowało 47% ludności.

Lista Nr. 1 Poale-Sjon otrzymała 2 radnych, 1 zastępcę. Lista Nr. 3 Zjednoczony Komitet Wyborczy (Chjena) — 11 radnych i 6 zastępców. Lista Nr. 4 Bundu — 1 radnego. Lista Nr. 5 Polski Komitet Demokratyczny — 1 radnego. Lista Nr. 6 Blok żydowski — 8 radnych i 4 zastępców. Lista Nr. 7 N. P. R. — 2 radnych i 1 zastępcę. Lista Nr. 8 Zw. Prol. Miast i Wsi nie otrzymała ani jednego mandatu, pomimo 3 dniowej agitacji piosła Królikowskiego, głosów otrzymała 256. Dzielnik wynosił 303 na mandat.

Podczas wyborów do Sejmu P. P. S. otrzymała gł. 1768, głosowało 80% ludności. Chjena otrzymała wtedy przeszło 12.000 głosów; jest to więc olbrzymi ubytek głosów Chjeny, a znaczny przyrost głosów P. P. S.

Na Schronisko dzieci robotniczych w Helenowie.

Komisja Pedagogiczna Wydziału Robotn. opiewi nad dzieckiem komunikuje ogółowi towarzyszy, że do Schroniska w Helenowie są potrzebne następujące przedmioty:

- 1) Mapa Polski fizyczna.
- 2) stałówki, obsadki, ołówki czarne i kolorowe, kredki, 10 brulionów (w linie 4ub kratkę), zeszyty w 3 linie, kratkę i rysunkowe.
- 3) różne zabawki dla dzieci młodszych i gry dla starszych.
- 4) tabliczki szafrowe i szyfry.
- 5) glina do lepienia.
- 6) laubzegi, deski, nożyce do krajania tektury.
- 7) noże, nożycki, igły, napastrki, szydełka, druty do robienia pończoch.
- 8) tektura, kanwa, petyk, rajja, kawałki płótno, szpagat
- 9) Szafka do przechowywania gier i zabawek.

Kto z tow. mógłby coś w wyżej wyszczególnionych przedmiotach ofiarować, zechce przesłać je do Biura Wydziału Rob. Op. nad dzieckiem (Warecka 7, I piętro) w godzinach od 9 — 2 po poł. i od 5 — 7 w.

W razie niemożności doręczenia osobiście prosimy o podanie adresu.

DWA RAZY DAJE, KTO PREDKO DAJE!

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Listy z Paryża.

(Korespondencja własna)

Spadek franka i wzrost drożyzny. — Przyczyny obecnego stanu. — Wrażenie mowy Mac Donalda. — Przed kongresem francuskiej partii socjalistycznej. — Obrady Federacji Sekwany w sprawie taktyki wyborczej. — Różnica poglądów co do t. zw. „kartelu jednonominatowego” socjalistów z radykałami. — Krwawe zajęcia między komunistami a anarchistami.

Dziś funt sterlingów — 94 fr., dolar — 22 fr. 80! Spadek franka, idący w parze z szalonym podrożeniem kosztów życia. Zrzucanie tego stanu rzeczy wyłącznie na spekulację rekinów giełdowych, na intrygi niemieckiej i angielskiej finansjery i t. d. jest niewłaściwe. Zło tkwi głębiej — to jest w całej sytuacji ekonomicznej, uzależnionej od ogólnej polityki Bloku Narodowego. Tow. Leon Blum określa to jednym słowem: „Ruhra!”, komentując, że rok temu, nim Francja zajęła Ruhre, funt sterlingów wart był zaledwie 60 fr., a dolar 13 fr. Po dłuższych wywodach, opartych na cyfrach, tow. Blum dochodzi do wniosku, podzielanego przez wszystkich francuskich socjalistów, że według jednorodnej opinii świata. Okupacja jest kombinacją, która ciąży na Francji, a ciężar będzie coraz poważniejszy. Istnieje też jedyny środek obrony franka, a mianowicie, aby ententa międzyaljancka zreformowała się, aby rokowania z Niemcami mogły być dalej prowadzone spokojnie i aby swobodnie mogły się rozwijać prace ekspertów. Wówczas świat cały będzie miał to przeświadczenie, że Francuzi nie chcą się zainstalować ani nad Renem, ani też w Ruhre i że nie przeszkadzają polubownemu, pokojowemu załatwieniu problemu odszkodowań — i wówczas nastąpi zwykła franka.

Barometrem obecnego stanu rzeczy jest taki np. fakt, że wielu przemysłowców francuskich umieszcza w zagranicznej walucie swoje kapitały, co im wytknęła nawet taka szmata burżuazyjna, jak „Matin”, odwołując się do ich „głębokich uczuć patriotycznych”, tak, jakgdyby ta klasa w jakimkolwiek narodzie mogła się kiedykolwiek zbytnio pochwalić temi uczuciami.

Legendy, rozpuszczane o wrogości angielskiej Partii Pracy wobec Francji i jej sympatii dla Niemiec, są tak samo nieprawdziwe, jak częste przez naszą reakcję oskarżanie naszych towarzyszy o jakieś zagraniczne sympatie, przeciw interesom narodowym. Notabene, te zarzuty wypowiadają zwykle ci, którzy wbrew interesom własnego narodu, prostytuują się dla własnego zysku z obcym, wrogim kapitalizmem.

Znana wam mowa Mac Donalda, tak dla Francji przyjazna i z wielkim idealistycznym polemtem wypowiedziana, a jednocześnie co do planów, uzdrawiających obecny stan rzeczy, najzupełniej realna, wywołała najpierw, z powodu tego właśnie realizmu, zdumienie u wszystkich, prócz socjalistów — ale po tem pierwszym wrażeniu rozpoczęły się jednak refleksje w konserwatywnej i reakcyjnej prasie, że polityka Mac Donalda w stosunku do Francji nie może być inna, niż Curzona, Lloyd George'a i t. p. Dla nas ten manewr jest jasny: chodzi tu o zmniejszenie entuzjasmu dla rządów socjalistycznych i obronę władzy „opiekunczego” kapitalistycznego patriotyzmu.

Kongres francuskiej partii socjalistycznej odbędzie się w pierwszych dniach lutego w Marsylii. Wczoraj federacja Sekwany naradzała się nad przyszłą taktyką wyborczą, co do której, jak już pisałem, istnieje rozbieżność zdań, więc dla uzgodnienia wybrana została komisja, która ogłosi wspólną rezolucję. Wyrażone były na wczorajszym zjeździe opinie, które prawdopodobnie usłyszymy i w Marsylii. Jedni są za t. zw. „kartelem wyborczym jednonominatowym”, inni za Blokiem robotniczym i włośczańskim, znaczna mniejszość wreszcie — za Blokiem lewicy. Wielu delegatów w miejscowościach czysto robotniczych chcą wystawiać tylko swoje listy. Np. tow. Compere Morel, jest za „kartelem jednonominatowym”, choćby nawet z komunistami, byleby tylko zgnieć Blok Narodowy i powiada: „To, czego powinniśmy przedewszystkiem uniknąć za wszelką cenę, to — aby Francja i pokój świata były w ciągu lat czterech na łasce dawnego kryminalnego parlamentu. Ale po wyborach powinniśmy być tylko sobą, z naszymi doktrynami, z naszym programem, nie mieszając się w żaden sposób z reprezentantami partii, które będziemy musieli nazajutrz zwalczać, gdyż oni, będąc uprzywilejowanymi stróżami kapitału, (mowa o burżuazji postępowej), będą go bronić przeciw robotnikom.”

Tak, jak już pisałem, ten wyłącznie wyborczy kartel z burżuazją postępową, mimo wielu wstrętów ze strony socjalistów dla jej burżuazyjnego klasowego stanowiska, ma jednak najwięcej szans urzeczywistnienia. Gdyby socjaliści mieli zawsze do czynienia z tak wyjątkowymi postaciami w radykalizmie, jak Ferdinand Buisson, prezes Ligi Praw Człowieka i Obywatela, — to ten „kartel jednonominatowy” mógłby w dalszym rozwoju życia parlamentarnego przestąpić się w Blok Lewicy, ale Ferdi-

nand Buisson należy do wyjątkowych radykałów!

Oto co pisze Buisson w tej sprawie, dając lekcję własnej partii:

„Tymczasem wybory się zbliżają. Czy jesteśmy gotowi: socjaliści i radykałi? Słyszysz odpowiedź: Załatwimy się z najpilniejszą sprawą. Zaczniemy od zmiążdżenia Bloku Narodowego. A później? Połączeni i zwycięscy w maju, cóż wygramy, jeżeli mamy się rozłączyć w lipcu?” Buisson zadaje następujące pytanie pod adresem własnej partii: „Co zostanie z socjalizmu, gdy mu odbierzemy jego hasła popularne i być może, nawet gwałtowne, ale nigdy nie fałszywe: walka klasowa, zniesienie najemnictwa, wojna wojnie; wyzwolenie robotników przez samych robotników; jednakowa oświata dla dzieci wszystkich stanów, wreszcie — rewolucja socjalna, przewidziana jako cel przyszły? Jeżeli my tych ludzi postaramy się usunąć ze wspólnych szeregów w maju b. r. (to jest pisane pod wpływem ostatnich polemik w prasie radykalnej i ataków na nią socjalistów. — *Dop. kor.*), to należy zdać sobie sprawę z tego, że wielu naszych wyborców powstrzyma się od głosowania, albo będą posłusznymi moskiewskim nawołującym (mowa tu jest o zrewolucjonizowanym drobniemszczaństwie — *dop. kor.*) Ugasimy płomień naszej własnej partii, zniszczymy śmiały poryw braterski i republikański. Prowokujemy zerwanie z największą klasą robotniczą, zorganizowaną i bojową!”

„Co do mnie — powiada dalej Buisson — nie żądam od socjalizmu ani pośrednio ani bezpośrednio, by w jakikolwiek bądź sposób miał się burżuazyjnie radykalizować, aby iść z nami razem. Przeciwnie, żądam od niego, by w niczem nie zmieniał swego języka, swego tonu, ani swych żądań. Jest miejsce pod sztandarem Unii lewicowej w 1924 r. dla socjalistów, nie wyrzekających się republiki, i republikańców Socjalizmu!”

Buisson robił na mnie zawsze wrażenie dobrowolnej ofiary — umysł jego i charakter cały są raczej socjalistyczne, a tkwi on chyba w radykalizmie dlatego, by nieść tam pochodnię apostołstwa socjalistycznego!

Ostatnio najbardziej poruszyła miejscową opinię robotniczą strzelanina i bijatyka między komunistami i anarchistami, której rezultatem są 2 trupy i kilkudziesięciu rannych, a która wzbudziła zadecowanie w sferach burżuazyjnych, a smutek i obrzydzenie wśród klasy robotniczej. Nie będziemy tu dochodzić, kto strzelał pierwszy, ale śmiało obwiniać możemy najbardziej francuskich komunistów o wywoływanie stałe w łonie klasy robotniczej wzajemnych nienawiści. W korespondencjach swoich nieraz wskazywałem na ten sposób stałego podjudzania robotników przeciw „zdrajcom socjalistycznym” przez tych, którym z ust nie schodzą słowa „Blok Robotniczy”. Skutek tego był taki, że na zebraniach socjalistycznych, zapaleńcy bolszewicy rzucali się niejednokrotnie na naszych towarzyszy, raniąc ich.

Anarchiści zaś i t. zw. „czyści syndykalisci” stale wypominali komunistom nie tylko nieszczerłość rewolucyjną, ale i fałszywym czerwonym, uprawianym przez komunistów wobec socjalistów i anarchistów w Bolszewji. Na kongresie syndykalistycznych rozłamowców w Bourges jak to wam obszernie opisywałem, ta przepaść między rozłamowcami wyraźnie się zarysowała, nie tylko z powodu ingerencji moskiewskiej, ale i z powodu przesładowania w Rosji przez ich mocodawców sowieckich rewolucjonistów nie bolszewickiego pokroju. Przewidywałem wówczas szybki — dalej idący — rozłam wśród rozłamowców. Dziś, po zajęciu w domu rozłamowców syndykalistycznych, rozłam ten jest prawie faktem dokonany.

Awantura zaczęła się od tego, że anarchiści i t. zw. „czyści syndykalisci” nie chcieli dopuścić, by przedstawiciele znienawidzonej przez nich partii komunistycznej zabierali głos w gmachu syndykalistycznym, choćby nawet w sprawie Ruhry, 8-godzinnego dnia pracy i drożyzny. Po tej tragicznej awanturze, anarchiści ogłosili, że zabiorą komunistom zabierać głos na wiecach robotniczych. Nie trzymamy bynajmniej strony rozpasanej anarchji, ale największą winę ponoszą niewątpliwie komunisty za wprowadzenie rozstroju i anarchji do szeregów robotniczych! Dziś mają już i trupy dla uwiecznienia swego dzieła.

Hieronimko.

Paryż, 14 stycznia.

Z Międzynarodówki Zawodowej.

Przed kilku dniami odbyło się w Amsterdamie posiedzenie Zarządu Międz. Zawodowej przy udziale tow. Jouhaux, Mertensa, Leiparta, Oudegeesta i in.

Uchwalono przyjąć do Międzynarodówki związku rumuńskie, liczące 50 tys. członków.

Następnie postanowiono w zasadzie wziąć udział w kongresie międzynarodowym do spraw prawodawstwa społecznego, mającym się odbyć w Pradze w wrześniu r. b. Komitet naczelny rozstrzygnie, w jakiej formie nastąpi udział w kongresie ze strony Międzynarodówki, uchwalono wszakże zwrócić się do poszczególnych organizacji, by w tego rodzaju kongresach uczestniczyły indywidualnie.

Dalej uchwalono poświęcić we wszystkich krajach trzecią niedzielę miesiąca września wielkim manifestacjom przeciwko wojnie. M. in. wydana zostanie księga, zawierająca stanowisko Międzynarod. w sprawie wojny i pokój. uchwały kongresu, mającego się odbyć w Wiedniu oraz artykuły wybitniejszych przywódców robotniczych.

Co do kongresu, który odbędzie się od 2 do 7 czerwca w Wiedniu, to roztrząsano sprawę organizacji i porządku dziennego. Wyznaczono tow. Jouhaux jako referenta sprawy walki przeciwko wojnie, Leiparta — sprawy stosunku Amsterdamu do innych organizacji zawodowych, Mertensa — sprawy obrony 8-godz. dnia pracy i Oudegeesta — sprawy stosunków między Amsterdamem i poszczególnymi sekretariatami zawodowymi.

Sprawy emigracji i imigracji nie umieszczono na porządek dzienny kongresu, lecz uchwalono omówić je na specjalnej konferencji, która odbędzie się w Pradze przed kongresem w sprawie prawodawstwa społecznego.

Dalej rozpatrywano sprawę pomocy robotnikom niemieckim i przyjęto m. in. do wiadomości oświadczenie Gompersa, który w imieniu Amerykańskiej Federacji Pracy przyjmuje gwarancję na 100 tys. dolarów na rzecz niemieckich związków zawodowych.

Znaczną część posiedzenia poświęcono sprawie walki w obronie 8-godz. dnia pracy w różnych krajach, zwłaszcza w Niemczech. Z referatu Leiparta wynika, że w Niemczech ustawa tymczasowa o 8-godz. dniu (48 godz. tygodn.) pracy straciła moc prawa od dn. 17 listopada 1923 r. Po zawieszeniu broni zgodzono się, by do parlamentu Rzeszy wnieść projekt Kodeksu Pracy, zawierającego ostateczną ustawę o 8-godz. dniu pracy. Projekt taki istotnie przedłożono parlamentowi, ale nie zdołano rozpatrzyć go do końca wskutek wydarzeń wewnętrznych w Niemczech.

By zaradzić sytuacji, jaka się wytworzyła przez wygaśnięcie ustawy tymczasowej, rząd niemiecki ogłosił 1 stycznia r. b. dekret. Art. I dekretu ustanawia czas pracy na 8 godz. dziennie i 48 godz. tygodniowo. Dalej przewiduje się możliwość dodatkowej pracy 2-godz. dziennie w ciągu 30 dni w roku. Te dodatkowe godziny winny być ustanowione w porozumieniu z robotnikami drogą umów zbiorowych z organizacjami robotniczymi. W braku takiej umowy orzeczenia w tym przedmiocie wydaje inspektor pracy. Otóż przeciwko temu występują robotnicy niemieccy.

Zarząd Międzynarodówki zwraca uwagę wszystkich robotników na walkę robotników niemieckich, których zwycięstwo oznaczałoby klęskę reakcji także w innych krajach.

Odczyt tow. Diamanda

Wczoraj o godz. 8-ej wiecz. w wielkiej sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa tow. pos. dr. Herman Diamand wygłosił odczyt o „stosunkach gospodarczych Polski”. Sala była pełna. Mówcę przyjmowano owacyjnie.

Obszerniejsze sprawozdanie zamieścimy w następnym numerze.

Książki nadesłane.

Mieczysław Windakiewicz, pułk. artylerji. Biblijka. Wojskowy inst. naukowo - wydawniczy.

Karol Moureau, Chemia i wojna. Nauka i przyszłość Tyumaczy T. Zieleniewski, pułk. szt. gen. Wojskowy inst. naukowy - wydawniczy.

Prof. dr. Edward Strasburger, Odbudowa finansowa Austrii 1922-23. Odbitka z „Ekonomisty”.

Kazimierz Sokołowski, Reforma skarbu i waluty w Republice czeskosłowackiej. Odbitka z „Ekonomisty”.

„Sporty zimowe” broszurka wydana staraniem i nakładem Polskiego Związku Narciarskiego. Jest to przekład broszury francuskiej, dotyczy zawodów w sportach zimowych jakie będą miały miejsce w Chamonix z inicjatywy Francuskiego Komitetu Olimpijskiego w dniu 25 stycznia — 3 lutego 1924 r.

Broszurka ta zawiera przepisy ogólne sportów zimowych, program ogólny i szczegółowy Międzynarodowych Zawodów Narciarskich w Chamonix, oraz kalendarzowy program VIII Olimpiady w Paryżu. Ponadto podaje ona skład osobisty Francuskiego Komitetu Sportów Zimowych, oraz Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego.

Kronika parlamentarna.

BUDŻET MIN. ROBÓT PUBLICZNYCH.
Cegluga wodna. — Odbudowa kresów. — Odbudowa Wawelu.

Komisja budżetowa ukończyła drugie czytanie preliminarza budżetowego Min. rob. publicznych.

Dyskusję wywołał paragraf budżetu dotyczący sprawy żegluga wodnej. Min. Rybaczynski stwierdził, że utworzenie istniejącej spółki z udziałem kapitału państwowego i prywatnego ożyło najlepszym wyjściem z sytuacji.

Tow. Hausner był innego zdania i powołując się na liczby kontroli państwa, dowodził, że kiedy na początku roku ub. udział państwa dochodził do 80%, to z końcem roku przy utworzeniu nowej spółki z powodu dewaluacji zmalał do 30%. Gdy się zważy daleko idące zobowiązania państwa wobec spółki, jak budowa wyładowni, odnóg kolejowych etc. — to się okaże, że nowa spółka nie była najlepszym wyjściem. Tow. Hausner przypomniał, że ułomna doszła do skutku wbrew opinii komisji Sejmu Ustaw.

Ożywioną debatę wywołała również pozycja „odbudowy”. Odbudowa z racji ustawy o daninie lasowej, która dać miała w ciągu 3 lat 150 mil. franków złotych — miała w tej właśnie daninie znaleźć pokrycie. Na rok 1924 przypadać miało na odbudowę 50 mil. fr. złotych. Tymczasem w preliminarzu znalazła się suma... 4½ miliona. To obniżenie wydatków na odbudowę wywołało niezadowolone stronnictwo włościańskie, których imieniem pos. Sanoja i Poniatowski złożyli wniosek podniesienia jej w wskazanym dochodzie preliminarza do 50 mil. jak przewiduje ustawa o Janinie.

Przedstawiciel min. skarbu poparty przez min. rob. publicznych dowodził, że suma przewidziana w ustawie wpłynąć nie może, że będzie ona daleko niższa i wobec nowego ujęcia zagadnienia odbudowy systemem kredytowym, kwota preliminarna będzie wystarczająca. Godzi się na podniesienie kwoty na odbudowę w dochodach do 20 mil., a w wydatkach pozostawić bez zmiany.

Wywody te nie przekonały jednak komisji. Pos. Poniatowski słusznie stwierdził, że odbudowę najbardziej zainteresowane są kresy, a nie jest rzeczą obojętną dla interesów państwowych, czy kresy będą nadal traktowane po macoszemu.

W głosowaniu 12 gł. przeciw 7 (Chjeny) przyjęto wniosek p. Sanojcy.

Przy pozycji gmachów państwowych ref. p. Romocki zaproponował podwyższenie kredytu na odbudowę Wawelu ze 150 tys. fr. zł. do 250 tys. motywuując swój wniosek m. in. tem, że to jest jedyna budowla przy której resztki specjalistów plastyków, majstrów i robotników może przekazać następnym pokoleniom owoc swej pracy i umiejętności. Poparł to stanowisko tow. Hausner.

Po dyskusji podniesiono sumę do 300 tys.

Nasza prasa chijska jest poproszona w rozprawie. Całe sterty artykułów napisało się o tem, że wszędzie odbywa się w przyspieszonym tempie „zwrot na prawo”, za ostatnie słowo „zdrowej ewolucji politycznej” uznawano się musolinizm i dyktaturę wojskową Primo-de-Rivery. Aż tu nagle, „ni stąd ni zowąd” — Anglja, konserwatywna, dobrze wychowana Anglja, najstarsze państwo parlamentarne świata, robi zawód naszej „Chjenie”: sprawnie sobie Rząd Mac Donalda. Więc „Gazeta Warszawska” pisze o „Rządzie chaosu w Anglii” i wstydy Lloyda George’a, że dopuścił do tak „ryzykownego” Rządu. Oczywiście „Gazeta Warszawska” wolałaby widzieć w Anglii Rząd konserwatywno-liberalny z naszym serdecznym „przyjacielem” Lloyd George’m, jako ministrem spraw zagranicznych! A że taki Rząd się nie utworzył, „Gazeta” jest wściekła i poucza Anglję, że się źle sprawuje.

P. Stroński zaś w ciężkim strapieniu ma tę pociechę, że przepowiada Rządowi Mac Donalda rychły upadek, a tymczasem wyraża mu najgłębsze wotum nieufności. Bo i jakże? P. Stroński głosi ciągle wszechświatowy „zwrot na prawo”, a w Anglii spotkała go taka krzywda!

Kronika polityczna.

DELEGACJA KOMISJI CENTRALNEJ ZW. ZAW. U P. MINISTRA PRACY L. DAROWSKIEGO.

Wczoraj o godz. 10 i pół rano została przyjęta delegacja Komisji Centralnej przez p. ministra Darowskiego. Komisję reprezentowali: tow. poseł Kwapiński oraz tt. Teller i Zdanowski. P. Darowski wysłuchał oświadczeń przedstawicieli Komisji w sprawie waloryzacji płac i uznał ich całkowitą słuszność w okresie kryzysu gospodarczego oraz przybieciał swe przychylnie poparcie żądań klasy robotniczej. Nadto delegaci K. C. złożyli w odpowiedzi oznajmił, że projekt ustawy o bezrobociu już przyjęty został przez Radę Ministrów, na jej posiedzeniu w dniu 21 b. m. i złożony zostanie w Sejmie. Zarazem delegaci K. C. złożyli p. ministrowi materiały, dotyczące złamania umowy przez fabrykantów włóknistych białostockich, którzy w dn. 11 stycznia za-

warli umowę, zobowiązując się doliczać do płac wskaźniki statystyczne, zaś już 17 b. m. złamali umowę i odmówili dodania wykazanej przez łódzką komisję zwwyżki. P. minister przyrzekł swą interwencję w tej sprawie.

PO ZGONIE LENINA.

Ministerjum spraw zagranicznych otrzymało dziś wieczorem od poselstwa S. S. S. R. przy Rządzie polskim następującą notę: „Przedstawicielstwo pełnomocne S. S. S. R. ma zaszczyt prosić Ministerjum spraw zagranicznych o zawiadomienie Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, że prezes Rady Komisarzy Ludowych S. S. S. R. Włodzimierz Uljanow (Lenin) umarł nagle 21 stycznia r. b.”. Niezwłocznie po otrzymaniu telegraficznie tej wiadomości p. kierownik Ministerjum spraw zagranicznych polecił chargé d'affaires Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie, p. Kazimierzowi Wyszyńskiemu, aby w imieniu Rządu wyraził kondolencje Rządowi S. S. S. R. z powodu śmierci prezesa Rady Komisarzy Ludowych Włodzimierza Uljanowa (Lenina). Jednocześnie p. prezes Rady Ministrów Władysław Grabski wyraził telegraficznie kondolencje. (PAT.)

POWRÓT PREZYDENTA RZPLITEJ.

Dziś o godz. 1 m. 20 pp. p. Prezydent Rzplitej powraca ze Spały do Warszawy. (PAT.)

OSZCZĘDNOŚCI.

W dniu wczorajszym p. premier Grabski odbył naradę z Komisarzem oszczędnościowym

Moskalewskim, dla dalszego ustalenia planu oszczędnościowego. Na pierwsze posiedzenie Rady Ministrów wpłynął wniosek w sprawie utworzenia poszczególnych komisji oszczędnościowych w ministerjach, w sprawie powołania Rady oszczędnościowej oraz w sprawie powołania Rady dla reorganizacji administracyjnej Państwa.

O DODATEK DLA URZĘDNIKÓW.

P. Wł. Grabski przyjął wczoraj delegację pracowników państwowych w sprawie wypłaty dodatku, wykazanego za drugą połowę stycznia.

ROKOWANIA POLSKO - NIEMIECKIE.

W Min. Spraw Zagr. rozpoczęły się prace przygotowawcze do rokowań polsko - niemieckich, które mają się rozpocząć dn. 10 lutego b. r. W tej samej sprawie poseł polski w Berlinie p. Kaz. Olszowski odbył naradę z min. spraw zagr. Rzeszy, Stresemannem.

REPRESJE PRASOWE.

Upatrując w treści artykułów p. t. „Cześć poległym bojownikom rewolucji proletariackiej”, „O co walczymy?”, „Twórcze sekcje młodocianych” i „Za co przelewaliśmy krew?”, zamieszczonych w „Jednodniówce” z datą: „Warszawa, styczeń 1924 r.” p. n. „Głos młodzieży robotniczej” cechy przestępstwa, w art. 129 K. K. przewidzianego, — Komisariat Rządu na m. st. Warszawę odłożył w dn. 22 b. m. aresztując wyżej wymienioną jednodniówkę, przy równoczesnym wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej jednodniówki. (PAT.)

TELEGRAMY.

Upadek rządu Baldwina. Gabinet Mac Donalda utworzony.

DYMISJA GABINETU BALDWINA.

Londyn, 22 stycznia. — (P. A. T.). Gabinet Baldwina upadł w głosowaniu 328 głosami przeciw 256.

Londyn, 22 stycznia. — (P. A. T.). Baldwin przedstawił królowi prośbę o przyjęcie dymisji jego gabinetu.

MAC DONALD PRZYJĄŁ MISJĘ UTWORZENIA RZĄDU.

Londyn, 22 stycznia. — (P. A. T.). Mac Donald zgodził się objąć stanowisko prezydenta ministrów.

PRZEBIEG PRZESILENIA.

Londyn, 22 stycznia (PAT.). — W rezultacie wczorajszego głosowania nad wotum zaufania dla rządu, wypadki postępowywały w szybkim tempie. Już o godz. 9 i pół rano odbyło się ostatnie posiedzenie gabinetu konserwatywnego, poczem premier Baldwin udał się do Buckingham Palace i wręczył królowi rezygnację gabinetu. Około południa król Jerzy przyjął Ramsaya Mac Donalda, któremu towarzyszyli Thomas Clines i Henderson. Podczas audjencji król powierzył Mac Donaldowi misję formowania nowego gabinetu. Na to Mac Donald wyraził swą zgodę i złożył przysięgę tradycyjną, jako doradca prywatny króla. Tymczasem w izbie gmin odbyło się posiedzenie, na które zjawił się Stanley Baldwin i oznajmił izbie o rezygnacji gabinetu. Baldwin oznajmił następnie, że posiedzenia izby wawieszzone zostały aż do dnia 12 lutego. Izba jednogłośnie przyjęła oświadczenie ustępującego premiera, poczem posiedzenie zamknięto.

PRZEŁOMOWY MOMENT.

Londyn, 22 stycznia (PAT) P. R. — Jednym z ciekawych momentów wczorajszego głosowania nad wotum zaufania dla rządu była secesja 10 deputowanych liberalów, którzy głosowali za wotum zaufania dla gabinetu Baldwina. Pozatem cała frakcja parlamentarna stronnictwa liberalnego podtrzymała adres Labour Party. Stronnictwo pracy przyjęło wczorajszy sukces spokojnie. Mac Donald w wywiadzie z przedstawicielami prasy, powiedział: „Wszystko, co mogę panom z tego powodu oznajmić jest, że dołożymy najlepszych starań, aby dobrze wywiązać się z zadania, które jest nielatwem, lecz dla wykonania którego pracować będziemy z całą energią. Zdaję sobie całkowicie sprawę z wielkiej odpowiedzialności, jaka na nas spada, rzekł Mac Donald. Nie bacząc na to, czy spotkamy się z powodzeniem, czy nie, muszę stwierdzić fakt, że żaden z poprzednich rządów nie ponosił za sprawowanie rządów tym krajem tak wielkiej odpowiedzialności.

Ruch separatystyczny w Palatynacie

RAPORT KONSULA CLIVE.

Londyn, 22 stycznia (PAT). P. R. — Podczas wczorajszego posiedzenia izby gmin, podsekretarz stanu dla spraw zagranicznych Mac Neil odczytał otrzymany od konsula Clive’a z Nadrenji telegram, w którym konsul daje sumaryczną ocenę wypadków w Palatynacie. Konsul Clive przychodzi do konkluzji, że przeważające masy ludności w Nadrenji są przeciwnie udzieleniu tej prowincji autonomii, przyczem dodaje, że gdyby nie poparcie władz

okupacyjnych francuskich, o utrzymaniu się przy życiu rządu autonomicznego nie mogłoby być mowy. Zdaniem konsula, z chwilą usunięcia wpływów francuskich w Palatynacie, rządy autonomiczne przestałyby natychmiast istnieć.

ECHA ZAMORDOWANIA PRZYWÓDCY SEPARATYSTÓW.

Berlin, 22 stycznia. — (P. A. T.). Z Monachjum donoszą: Wspólnik Thormanna, który, jak wiadomo, chciał zamordować generała von Seeckta, nazywa się Grandel.

Został on aresztowany w Augsburgu i przewieziony do Berlina.

Zgon Lenina

Moskwa, 22 stycznia. — (A. W.). Rosyjska agencja telegraficzna (Rosta) donosi, że dnia 21-go b. m. o godz. 18 m. 50 zmarł nagle w Gorkach, pod Moskwą Uljanow-Lenin.

Moskwa, 22 stycznia. — (A. W.). W związku z wiadomością o śmierci Lenina, Rosta podaje, że ostatnio w stanie zdrowia Lenina nastąpiło znaczne polepszenie, tak, że śmierć była zupełnie niespodziewana.

Moskwa, 22 stycznia. — (P. A. T.). Komunikat oficjalny radjostacji w Kremlu: Dnia 21 stycznia w stanie zdrowia Włodzimierza Lenina nastąpiło nieoczekiwane i gwałtowne pogorszenie. Od godziny 5-ej m. 30 oddech stał się coraz bardziej utrudniony. Nastąpiła utrata przytomności oraz ogólne drgawki konwulsyjne. O godz. 6-ej m. 50 Włodzimierz Ilcz Uljanow Lenin zmarł, przy symptomatach paraliżu centrum oddechowego. Dokonana 22 stycznia o godz. 2-ej sekcja zwłok ujawniła wybitne zmiany w naczyniach krwionośnych mózgu oraz świeże wylewy krwi z naczyń miękkiej opony mózgowej do mózgu, co też stanowiło najbliższą przyczynę śmierci. Gorki pod Moskwą, 22 stycznia 1924 r.

Protokół podpisali: Prof. Foerster, prof. Osipow, prof. Abrikosow, prof. Dechin, prof. Bułak, prof. Gothe, prof. Slistratow, dr. Rosanow, dr. Obst, dr. Weisbrot, komisarz ludowy zdrowia Siemiaszko.

Wiadomości z Niemiec

ROZRUCHY.

Barmen, 22 stycznia. (PAT.) Wybuchły tu rozruchy bezrobotnych. Wielka liczba bezrobotnych zaatakowała policję, obrzucając ją kamieniami. Policja użyła broni palnej. Również w Kronenbergu bezrobotni zaatakowali policję, która czuwała nad bezpieczeństwem pracujących. 2 policjantów jest rannych.

O WSTRZYMANIE WYPŁAT DLA TERENÓW OKUPOWANYCH.

Berlin, 22 stycznia. — (P. A. T.). Prezydent i zarząd administracyjny niemieckiego Banku Rentowego przedłożyli ministrowi finansów i ministrowi spraw zagranicznych zastrzeżenia swoje w sprawie dalszych wypłat dla terenów okupowanych. Zdaniem wyżej wymienionych czynników, nie będzie można utrzymać stabilizacji marki rentowej, jeżeli te wypłaty będą kontynuowane.

Strajk kolejowy w Anglii

Londyn, 22 stycznia. (PAT). W komunikacji kolejowej nastąpiło polepszenie. Syndykat kolejarzy oświadcza, że mechanicy i palacze na dalekobieżnych linjach podejmują z powrotem pracę.

Londyn, 22 stycznia. (PAT). Wszystko wskazuje na to, że strajk kolejowy zbliża się ku końcowi. „Daily Mail” donosi, że angielska dyrekcja kolejowa otrzymała od związku maszynistów list z propozycją wznowienia pertraktacji. Rokowania te mają się już dzisiaj rozpocząć.

Sytuacja w Grecji

PREZYDENT ZGROMADZENIA NAR. Ateny, 22 stycznia (P. A. T.). — Liberali Paktiran wybrani zostali prezydentem Zgromadzenia Narodowego.

Otwarcie konstytuandy albańskiej

Białogród, 22 stycznia (PAT. PR.). Dzisiaj otwiera się konstytuanta albańska. Sytuacja parlamentarna jest niepewna ze względu na brak zdecydowanej większości.

Traktat angielsko-amerykański.

Londyn, 22 stycznia. (PAT. PR.). Dominja angielskie i Indie notyfikowały rządowi metropolii zgodę swą na treść traktatu, regulującego stosunek W. Brytanii do przepisów prohibycyjnych, obowiązujących w Stanach Zjednoczonych. Ambasador angielski w Waszyngtonie otrzymał polecenie zakomunikowania tego rządowi Stanów Zjednoczonych. Podpisanie traktatu spodziewane jest wkrótce. Według konstytucji Stanów Zjednoczonych, traktat ten musi być ratyfikowany jeszcze przez senat, poczem dopiero zacznie obowiązywać.

Protest Stanów Zjedn. u rządu chińskiego

Waszyngton, 22 stycznia (P. A. T.). — Departament stanu otrzymał z Pekinu wiadomość, iż generał chiński, odpowiedzialny za zamordowanie kilku misjonarzy i skazany za to na śmierć, został obecnie przez rząd chiński ułaskawiony. Rząd Stanów Zjednoczonych założył z tego powodu u rządu chińskiego protest.

Wylów miedzi

Berlin, 22 stycznia. (PAT). Według doniesień prasy niemieckiej, mosty nad Menem, łączące Frankfurt z Sachsenhausen, zostały zalane wodą wczoraj wieczorem z powodu ogromnej ilości kry. Ofiar w ludziach nie było.

Stan wody na Wiśle.

Kraków, 22 stycznia. — (P. A. T.). Okręgowa dyrekcja robót publicznych komunikuje: woda na Wiśle stała w ciągu dnia dzisiejszego opada. O godzinie 7-ej rano stan wody wynosił plus 0.20, o godz. 12 w południe plus 0.18, o godz. 5 po poł. plus 0.15, o godz. 9-ej wiecz. plus 0.18. Zator lodowy, który się utworzył wczoraj między trzecim mostem a mostem kolejowym, spłynął prawie w zupełności. Na starym moście oparła się kra między dwoma filarami. Pomimo tego, iż nie grozi żadne większe niebezpieczeństwo spiętrzenia się lodów Dyrekcja robót publicznych zarządziła ich rozbicie. Poniżej Krakowa jest zupełnie swobodny odpływ wód.

Wiadomości telegraficzne.

— Wczoraj organa lotnej brygady wywiadowczej w Krakowie przedsięwzięli rewizję w magazynach Banku Hipotecznego, przy czym wykryto olbrzymie zapasy artykułów pierwszej potrzeby.

— Uczniowie szkoły morskiej statku szkolnego „Lwów” przyjeżdżają do Gdańska dnia 24 b. m. na statku „Pologne”.

— Wczoraj o godz. 3 po poł. w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 123 miał miejsce wybuch gazu. Dwóch robotników jest ciężko rannych.

— Wczoraj o godz. 8 rano 8 więźniów zbiegło z więzienia wojskowego w Łodzi. Wszczęta natychmiast oblawa nie dała rezultatów.

— Podczas pożaru rafinerii naftowej w Pittsburghu 7-miu ludzi ze straży ogniowej wpadło do rzeźwiarni z wrzącą oliwą, gdzie ponieśli śmierć.

— W niedzielę podpisano w Rzymie włosko-albański traktat handlowy oraz układ w sprawie żeglugi.

— Z New Yorku donoszą o niezwykłych mrozach w Stanach Zjednoczonych, a w szczególności: o 12 wypadkach śmiertelnych spowodowanych mrozem. Dwie kobiety i młodzieniec podróżujący w aucie w stanie Arkansas, zostali znaleźni zmarznięci.

— Sejm pruski zebrał się dziś po raz pierwszy po ferjach Bożego Narodzenia na posiedzenie.

Księgarnia Robotnicza

Warszawa, Wspólna 17

Telef. 229-70. Konto czekowe P. K. O. 1228.

posiada na składzie następujące wydawnictwa Międzynarodowej Federacji Związków Zawodowych w Amsterdamie w języku niemieckim:

1. Rezolucja międzynarodowych Konferencji Robotniczych w Waszyngtonie (1919 r.) i w Genewie (1920 r.) 1,—
2. Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Związków zawodowych w Amsterdamie (25. VII — 2. VIII, 1919) 1,50
3. Zagadnienia Europejskie. Sprawozdania wysłane przez Międzynarodową Federację delegatów na Górny Śląsk, do Zagłębia Saary, do Austrii i do Północnej Francji 1,50
4. Sprawozdania z Nadzwyczajnego Międzynarodowego Kongresu Związków Zawodowych w Londynie (22 — 27 XI, 1920) 1,50
5. Pierwsze sprawozdanie z działalności Federacji Związków (lipiec 1919 — 31 grudnia 1921) 1,—
6. Badania o ośmiogodzinnym dniu pracy 0,25
7. Rocznik Międzynarodowej Federacji Związków 1923 r. Nazwy, adresy i liczba członków wszystkich do Federacji przyłączonych organizacji, oraz statystyka rozwoju międzynarodowego ruchu zawodowego od 1904 do 1921 r. 1,50
8. Rezolucje trzeciej Międzynarodowej Konferencji Robotniczej (w Genewie) 1921. 0,25
9. Wojna i Robotnik. Zadania zorganizowanych robotników w ruchu dla powszechnego pokoju 0,25
10. Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Związków zawodowych w Rzymie (20 — 26 kwietnia 1922 r.) 1,—
11. Międzynarodowa Federacja Związków Zawodowych. Rzut oka na jej rozwój i jej cele 0,25
12. Międzynarodowa Federacja Związków Zawodowych i gospodarcza odbudowa, Leon Jouhaux 0,25
13. Ochrona Młodzieży. Przegląd ustawodawstwa różnych krajów w sprawie ochrony młodzieży 1,—
14. Praca kobiet i dzieci w przemyśle włókienniczym. Czas pracy i ograniczenie wieku 0,25
15. Rzut oka wstecz i na przyszłość na ruch zawodowy w Rosji 0,25
16. Sytuacja robotników w Niemczech 1,50
17. Czasopismo „Die Internationale Gewerkschaftsbewegung. Rocznik III, zeszyt 4-5 1,—
18. Ditto zeszyt 6 1,—
19. Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Pokojowego w Hadze z 10 — 15 grudnia 1922 r. 1,50
20. Międzynarodowe prace oświatowe robotników. Sprawozdanie z robotniczej konferencji oświatowej w Brukseli w dn. 16—17 sierpnia 1923 r. 1,50

Ceny oznaczone są w walucie holenderskiej, obliczanej po kursie dnia.

Jak Chadecy podtrzymują bezład w samorządach

(Korespondencja z Żyrardowa).

Od dłuższego już czasu Rada miejska w Żyrardowie jest zdekompletowana i niezdolna do działania. W dodatku radni, którzy pozostali, nie cieszą się zaufaniem ludności ze względu na to, że — tak czy owak — opinia publiczna w mieście wiąże ich nazwiska z fatalną i niedołąną gospodarką aprowizacyjną magistratu, (w związku z nią pozostałe arestowane viceburmistrza za nadużycia finansowe przy sprzedaży cukru). W mieście było wiadomo, że żywo Rady miejskiej nie jest już długi i że województwo warszawskie przedłożyło min. spraw wewnętrznych wniosek o rozwiązanie zdekompletowanej Rady miejskiej.

Tymczasem jednak zaszła niespodziewana zmiana. Chadecy żyrardowscy zaczynają szerzyć trzymialne wiadomości, jakoby otrzymali zapewnienie od właściwych władz, że tych kilku radnych, którzy mandatu nie utracili, będą nadal mieli prawo nazywać się Radą miejską, i będą pełnić czynności na utrapienie miasta. W istocie okazało się, że przed paru dniami do województwa zjawił się poseł Bitner (Ch. D.) i oświadczył, że Rada miejska żadną miarą nie powinna być rozwiązana, gdyż nowe wybory przyniosą decydujące zwycięstwo komunistom. Co na to kłamstwo p. Bitnerowi w województwie odpowiedziano, o tem, oczywiście nie wiemy. Fakt jednak, że po tej rozmowie chadecy żyrardowscy chwają się, jakoby ich zapewniono, że i województwo i ministerstwo do rozwiązania Rady miejskiej w Żyrardowie nie dopuszczają. Jest bardzo znamienne, że chadecy poseł, przekonany o tem, że jego stronnictwo straciło już wszelkie zaufanie wśród mas robotniczych, nie waha się dla sztucznego podtrzymania — jeszcze na jakiś czas — na urzędach swoich stronników, szerzyć świadomych fałszów, o tem, jakoby decydującym czynnikiem w Żyrardowie byli komuniści, którzy w rzeczywistości wogóle nie posiadają tam żadnych wpływów.

Prowincja.

PINSK.

(Korespondencja własna).

Dn. 13 stycznia, w wypełnionej po brzegi sali teatru braci Holzman, odbyła się akademja poselska. Zagaił akademję tow. pos. Dziegielewski, obszerne przemówienie na tematy aktualne wygłosił tow. pos. Niski (po białorusku) i sen. Siedlecki (po polsku).

Licznie zebrany miejscowy proletariat, oraz inteligencja postępowa — wysłuchali z napięciem wywodów naszych towarzyszy, a słuchając o skutkach rządów kapitalistów i bogatych chłopów, żywo wyrażali swoje oburzenie.

LUNINIEC.

(Korespondencja własna).

14 b. m., w sali teatru „Fortuna” w Łunińcu, miejscowy komitet P. P. S. zwołał wiec polityczny. Zagaił tow. pos. Wolicki, przemawiali posłowie: tow. tow. Niski i Badzian.

Zebrane masy robotnicze i chłopskie mimo silnego mrozu, słuchały z napięciem przemówień swych posłów. Uchwalono rezolucję, wyrażającą uznanie klubowi P. P. S. za owocną i pełną poświęceń obronę i walkę o prawa wyzyskiwanych. Na uwagę zasługuje dość liczny udział kobiet w zgromadzeniu.

Kresowiak.

MAKÓW.

(Korespondencja własna).

W Makowie (zachodnia Małopolska) odbyło się 23 grudnia r. z. zgromadzenie P. P. S., na którym referował o sytuacji politycznej tow. poseł Zygmunt Piotrowski. Zgromadzeni w liczbie 300 osób, z ulgą przyjęli wiadomość o ustąpieniu reakcyjnego rządu, wyrażającą wotum zaufania dla posłów P.P.S. w Sejmie. W dyskusji zabierał głos piastowiec, właściciel tartaku, który należyta odprawę otrzymał od tow. posła. Na ofiary krakowskie zebrano 2,660,000 mk.

Głosy czytelników.

Trzymamy przez 2 dni na policji za to, że... dać znać władzom o podejrzanych osobnikach na torze kolejowym!

W niedzielę, o godz. 7 i pół wiecz. idąc wzdłuż toru kolejowego, zauważyłem, między Utrą a Włochami, 3 podejrzanych osobników, którzy robili coś przy torze. O tych podejrzanych czynnościach zawiadomiłem kasjera w Utracie, który za telefonował po policję. Około godz. 10 wiecz. przybyła policja wraz z nadzorcą toru i wspólnie udaliśmy się szukać miejsca, koło którego kręcili się zauważeni przezemnie ludzie. Koło tego miejsca znaleźliśmy rozsypany węgiel, więc najwidoczniej, byli to złodzieje węgla.

Nadzorca toru podziękował mi, że widząc coś podejrzane, na wszelki wypadek zawiadomiłem o tem policję, ale policja zabrała mnie do Pruszkowa na posterunek. Przez noc przeczekałem na posterunku, gdzie spisano protokół. Komendant posterunku, po przejrzeniu moich dokumentów w poniedziałek, (wykaz osobisty, wydany przez magistrat m. Chełma, świadectwo moralności, świadectwo I pułku obrony Warszawy i szereg innych), oświadczył, że dokumenty są... niewystarczające. Nie pomogły również nazwiska znanych w Warszawie osób, za które powoływałem

Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią posługę

ś. † p.

Feliksowi Rosłowiczowi

w szczególności WP. WP. Dyrektorowi Szkoły Rzemieślniczej, ks. Kapelanowi oraz kolegom i znajomym serdecznie „Bóg zapłać” składa

Zona.

W czwartek dn. 24 b. m.

Dzielnica N. Bródno o godz. 5 w lokalu dzielnicy, Syrokomi 22, odbędzie się odczyt tow. S. Kowalewa n. t. „Waloryzacja i jej skutki”
Dzielnica Marymont. O godz. 11 rano w lokalu dzielnicy, Libawska, dom Mroczkowskiego, odbędzie się posiedzenie komitetu
Dzielnica Mokotowska. O godz. 5½ w lokalu dzielnicy, Bagetela 12a, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Ruch zawodowy

Konferencja Zarządów Związków Zaw.

Dn. 25 b. m. o godz. 5 po poł. w lokalu przy ul. Wareckiej 7, odbędzie się Doroczna Sprawozdawcza Konferencja Zarządów Związków. Porządek dzienny: 1) Odczytanie protokołu z ostatniej Konferencji, 2) Sprawozdanie z działalności Rady za 1923 r.: a) ogólne, b) finansowe, 3) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej, 4) Wybory Wydziału Rady Zw. Zaw. i Komisji Rewizyjnej, 5) Sprawa płac robotniczych wobec powszechnej waloryzacji, 6) Wolne wnioski.

Leonard Kosiński.

Listy do redakcji.

Wobec pojawienia się w „Robotniku” z dn. 10 b. m. wzmianki pod tytułem „Dyktatura łapownictwa”, zawierającej niezgodne z prawdą i wysoce ubliżające dla mnie zarzuty, uprzejmie proszę Sz. Pana Redaktora w imię prawdy zamieścić następujące sprostowanie:

Nieprawdą jest, że żądałem od p. p. Domzalskiego i Cierpińskiego 6 milionów marek nielegalnie, nieprawdą jest, że żądałem specjalnego pozwu dla odbycia przejazdu na stację, nieprawdą wreszcie jest, że kierowałem wspomnianych agentów Wydziału Zaopatrywania do ekspedytora Chorzelskiego.

Natomiast cały incydent miał przebieg następujący:

Dnia 19 grudnia 1923 r. o godz. 6 wiecz. zwrócił się do mnie p. Domzalski z prośbą udania się na stację, odległą od miasta Mławy o 3 kilometry, dla dokonania oględzin świąt, które p. Domzalski ekspedował do Warszawy. Ponieważ oględziny takie dokonywa się wyłącznie w dzień do zmierzchu i ponieważ w godzinach pozabiurowych, t.j. po godz. 3 interesantów przyjmować nie jestem obowiązany, żądaniu p. Domzalskiego kategorycznie odmówiłem. Mylił się zatem autor wzmianki, twierdząc, że zadośćuczynienie prosił p. D. było moim „prostym obowiązkiem”. Żaden bowiem przepis nie nakłada obowiązku na weterynarza przyjmowania interesantów i spełniania ich życzeń w godzinach pozabiurowych. Ponieważ jednak p. Domzalski gorąco mnie prosił i molestował, abym na stację się udał, twierdząc, że w razie przetrzymania transportu, grożą mu wielkie straty, zgodziłem się wreszcie pojechać na stację. Wówczas p. D. sam zaproponował mi dostarczyć furmankę, gdyż żaden przepis również nie nakazuje weterynarzowi dla fantazji interesantów odbywać w ciemnościach wieczorem spaceru 6-kilometrowe. D. wynalazł bryczkę (nie zaś powóz, jak pisze autor wzmianki), poczem pojechaliśmy na stację, gdzie dokonałem oględzin i pobrałem należność podług taksy urzędowej. Przy wsiadaniu do bryczki na powrotnej drodze, p. D. prosił mnie o przyjęcie 3 milionów marek, jako honorarium za świadczenie lekarskiej, dokonane w porze pozabiurowej i nieurzędowej, do którego nie byłem obowiązany i które wykonałem w drodze wyjątku i grzeczności. O powyższe honorarium bynajmniej się nie upominałem i zostało mi ono doręczone przez p. D. zupełnie dobrowolnie.

P. Cierpińskiego zaś wogóle na oczy nie widziałem.

lekarz weterynaryj

W. Lorenc.

Tow. Biskupski Władysław

zmarł dn. 21-go stycznia 1924 r. w szpitalu Przemienienia Pańskiego na Pradze.

Tow. Biskupski był członkiem dzielnicy Powązkowskiej od roku 1905.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

Ruch robotniczy

Z życia partji

PREZYDJUM C. K. W.

W środę, 23-go b. m. o godz. 5-ej po poł. posiedzenie Prezydium C. K. W. w Redakcji „Robotnika”.

C. K. W.

W piątek dn. 25 bm. o godz. 5 po poł. odbędzie się zebranie C.K.W. w lokalu Z. P.P.S.

Konferencja Okręgu Łowicz - Kutno.

W niedzielę, dn. 27 stycznia, o godz. 10 rano, w Łowiczu, ul. Koński Targ 1. 4, odbędzie się Konferencja Okręgowa. Prosimy wszystkie komitety partyjne w okręgu, by przysłały swoich delegatów, a Koła partyjne — swoich mężów zaufania. Porządek dzienny: 1) Sprawy organizacyjne. 2) Sprawozdanie z XIX Kongresu P. P. S.

Walne zebranie Zw. Włókiennego. W niedzielę, dn. 27 b. m., o godz. 10 w I terminie, o godz. 11 — w II terminie, bez względu na ilość obecnych, odbędzie się walne zebranie sprawozdawcze członków oddziału warszawskiego Zw. Włókiennego. Na porządku dziennym referat o sytuacji politycznej, sprawozdanie kasowe, sprawozdanie z działalności Związku, sprawy organizacyjne i wolne wnioski. Wejście za okazaniem książeczki członkowskiej.

Zw. Zaw. Pracowników Handlowych, Przemysłowych i Biurowych. Odczyt n. t. „Uwagi buchaltera o podatku obrotowym” odbędzie się w Związku Handlowców (Sienna 16) w środę, dn. 23 b. m., o godz. 8 wiecz.

Zabawa taneczna w Związku Handlowców (Sienna 16) dla członków i wprowadzonych gości odbędzie się w czwartek dn. 24 b. m. od 9-ej do 2-ej w nocy

Kryzys w przemyśle. Dnia 11 b. m. zamknięto fabrykę zapalek w Mszczonowie na czas nieograniczony rzekomo dla braku surowców. W fabryce tej pracuje około 700 robotników i robotnic. Wymówiono prace 15 stycznia w fabryce wyrobów gumowych „Polonit” z powodu braku gotówki. Fabryka ta zatrudnia 150 robotników, ma obstalunki kolejowe i weszliśmy roku dała duże zyski.

W fabryce Leckiego (przeróbka papieru na papę) zredukowano pracę do 2 dni w tygodniu, a i za te 2 dni fabryka nie wypłaca z braku gotówki.

Ruch kult.-oświatowy.

T. U. R.

Zebranie Zarządu Oddziału Warszawskiego T. U. R. odbędzie się we wtorek, dn. 29 b. m., o godz. 8 wiecz., Ziola 5, w mieszkaniu tow. Gliszczynskiej.

Komitet Wykonawczy Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej na plenarnym posiedzeniu zawiesił ważność wyborów zarządu środowiska warszawskiego i zwołuje na dzień 23 stycznia o godz. 8 w., w lokalu Zw. Zaw. Rob. Miejskich (Warecka 7) walne zebranie środowiska warszawskiego, celem przeprowadzenia prawomocnych wyborów Zarządu

Wieczornica T. U. R.

Dnia 2 lutego w sali Związku nauczycieli szkół powszechnych odbędzie się wieczornica taneczna z częścią koncertową. Początek o godz. 9 wiecz. Zaproszenia można otrzymywać w sekretarjacie T. U. R., Warecka 7 od 5—7 pp.

Klub Kobiet Pracujących urzędują w dn. 2 lutego o godz. 10½ r. wycieczkę do „Biblioteki” Publicznej. Po zwiedzeniu biblioteki wygłosi odczyt dyrektor Biblioteki Publ. Czerwijowski. Zbiórka w gmachu biblioteki publicznej, ul. Koszykowa 26.

Na Raty na 4 miesiące

Ublory cywilne i wojskowe gotów i na zamówienia robota i dodatki solidne. Olbrzymi wybór materiałów manufakturowych

„Kurcan“ Długa 50 w podwórzu

Życie gospodarcze.

Notowania giełdy warszawskiej.

Dolary St. Zjedn. 9 875.000—9.950.000
Franki francuskie 430.000
Belgia 401.500
Holandia 3.663.500
Londyn 41 650.000—41.500.000
Praga 286 500—284.500
Szwajcaria 1 705.500
Wiedeń 139.75
Włochy 4.80 0
Złoty fr. 1.902 000

Cyrk Warszawski.
DZIS, 8 m. 15
Wieczór Atrakcji
NOWE DEBIUTY
Humor. Bim-Bom, kłowni: Manc-
Janos, Prof. Jensly-Jensen.

KRONIKA.
STAN POGODY
(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)
Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w
Warszawie — 1.0, najniższa — 3.6
Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Mroźno, zachmurzenie zmienne z drobnymi opadami śnieżnymi, wiatry północne, potem wschodnie.

Przerwa w komunikacji telegraficznej i telefonicznej między Warszawą a Krakowem w bieżącym miesiącu nastąpiła skutkiem katastrofalnego zerwania i zniszczenia na przestrzeni 8 kilometrów przewodów między Kielcami a Miechowem i w okolicach Krakowa. Przyczyną tej katastrofy było gwałtowne obniżenie się temperatury przy nadmiarze opadów dnia 12, 13 i 14 b. m., przez co przewody uległy zerwaniu pod ciężarem zamrożonego lodu. Zarząd pocztowy skoncentrował na tychmiast większą ilość robotników, którzy obecnie przywrócić komunikację. Naprawa uszkodzonych i przewidywanych połączonych przewodów trwa w dalszym ciągu.

Wieczorowe Kursy Gimnazjalne. Kancelaria Kursów Maturalnych przy Stowarzyszeniu Pracowników Poczty i Telegrafu w gmachu gimnazjum im. J. Zamojskiego, ul. Smolna 30, podaje do wiadomości, że zapisy kandydatów na nowy rok szkolny, rozpoczynający się dn. 1 lutego r. b., trwać będą tylko do 25 stycznia. Egzaminy dla nowostępujących dn. 28, 29, 30, 31 b. m. od godz. 6 wiecz. Wykłady są prowadzone systemem szkolnym przez profesorów specjalistów szkół średnich. Oplata za nauczanie niska, przewidziane są ulgi w opłacie i stypendia dla niezamożnych. Kursy zostały założone w r. 1919.

Egzaminy dla eksternów przy wyższym kursie naukowym. Dn. 18 lutego r. b. o godz. 9 rozpoczyna się przy państwowym wyższym kursie naukowym w Warszawie (ul. Jezuitcka 4) egzaminy dla eksternów z okręgów szkolnych: białostockiego, poleskiego, wileńskiego i warszawskiego (prócz województwa lubelskiego). Nauczyciele szkół powszechnych składają podania w drodze służbowej w sposób przewidziany odrębnym statutem. W podaniu należy wymienić grupę egzaminu i dołączyć: a) życiorys, b) metrykę, c) dowody studów i kwalifikacji zawodowych, d) nienaklejoną potwierdzoną fotografię (podpisaną), e) kwit na opłatę egzaminacyjną w kwocie 5 złotych, wniesioną do kasy skarbowej na poczet paragraf. 30 poz. 2 dz. IV rozdz. III budżetu dochod. Min. W. R. i O. P.

W połowie lutego odbędą się także egzaminy dla eksternów przy wyższych kursach nauczycielskich w Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi i Poznaniu dla nauczycielstwa z powiatów tam przydzielonych.

Zmiana terminów ciągnięć V-ej klasy 8-ej loterii państwowej. Generalna dyrekcja loterii państwowej podaje do wiadomości, iż czyniąc zadość życzeniom graczy, chcących wobec spadku waluty osiągnąć przedź możliwość realizowania wyższych wygranych V-ej klasy, postanowiła z upoważnienia ministerjum skarbu przyspieszyć ciągnięcia V-ej klasy 8-ej loterii państwowej i przeprowadzić je bezpośrednio po ciągnięciach IV-ej klasy zatem w dniach od 11-go lutego do 6-go marca 1924 roku. Wskutek tego wydają kolektorzy graczom losy IV i V klasy razem, pobierając cenę za obie klasy. Wygrywający w IV-ej klasie otrzymują oprócz odnośnej wygranej także zwrot ceny tego samego losu V-ej klasy, (który wskutek wygranej zostało umorzony) o ile przedłożą ten los. Ostatni dzień odnowienia losów do IV i V klasy dla posiadaczy losów klasy poprzedniej upływa z dniem 1-go lutego 1924 r. Cena jednego losu do IV i V klasy wynosi dla nowonabywców marek 450.000. W toku ciągnięć V klasy wydawane będą dzienne, urzędowe tabele wygranych tej klasy, na mocy których będą wypłacane wygrane stosownie do przepisów planu gry bądź przez kolektorów bądź przez generalną dyrekcję.

ZEBRANIA I ODCZYTY
Heroldowie Potęgi Życia. Wygłoszony przez prof. Czajkowskiego cykl odczytów p. t. „Heroldowie Potęgi Życia”, raz jeszcze będzie powtórzony. Najbliższy z tego cyklu odczyt o Arturze Schopenhauerze będzie wygłoszony dn. 23 b. m., w środę, o godz. 8 m. 30 wiecz. w auli V Wolnej Wszechnicy Polskiej (Śniadeckich 8). Wstęp wolny.
Z Polskiego Tow. Krajoznawczego. Dn. 26 i 27 b. m. o godz. 7 wiecz. w wielkiej auli uniwersyteckiej (Krak. Przedm. 26/28) wygłosi prof. Leon Petrażycki dwa odczyty n. t. „Nauka Darwin’a i filozofia Nietsche’go (wykład i krytyka), nowoczesne prądy rozkładowe oraz śmierć i starość”. Bilety od 200 tys. mk. wczasu nabywać należy w księgarniach: Gebethnera i Wolffa (Śniadeckich 9), w Tow. Wyd. „Ignis” u Wendego (Krak. Przedm. 9), B. Rudzkiego (Marszałkowska 146, róg Rysiej) i M. Arcta (Nowy Świat 35).

Smaczny „UNAMEL” Tani
najlepszy sztuczny
Miód Stołowy
Znakomity środek do smarowania chleba
Łyżka stołowa zawiera wartości spożywczych tyle
co 1 aję.

Oszczędny Dr. W. A. Henatsch, Onisław Przewny
pow. Chełmno (Pomorze)

Środa Literacka. Dn. 23 w Polskim Klubie Artystycznym (hotel Polonia) odbędzie się odczyt dr. Jadwigi Weydówny p. t. „Nacemnie, jako zjawisko psychiczno-etyczne”. Początek o godz. 8 w.

ZABAWY.
Bal Adeptów Dziennikarstwa. Staraniem Zrzeszenia Słuchaczy Szkoły Dziennikarsko-Publicystycznej przy W. W. P. na cele organizacyjne młodzieży akademickiej szkoły w dn. 26 b. m., 14 w sobotę, odbędzie się Bal w sali hotelu „Polonia”. Początek o godz. 10 wiecz. Zaproszenia wcześniej można otrzymywać u p. p. Gospodyń i Gospodarzy Balu.

WYPADKI.
Tragedja 17-letniej panny. W bramie domu 42 przy ul. Wilekiej napila się esencji octowej w celu samobójczym 17-letnia Eugenia Białkowska, która Pogotowie przewiozła do szpitala Dzieciątka Jezus. Przy młodocianej desperacie znaleziono kartkę tej treści: „Tatusi powiedz, że mnie wypędi na mróz. Kochani rodzice nie martwiecie się. Nazywam się Eugenia Białkowska”.

Epilog sprzeczki małżeńskiej. 23-letni Władysław Świątek, posterunkowy policji w czasie sprzeczki z żoną swa wynikłej na tle zdrady małżeńskiej, wyjął flower i skierował go w usta Władysława. Żona Świątka usiłowała wyrwać mu broń. Wskutek szarpnięcia flower przestrelał lewą ramię i palec środkowy lewej ręki. Po operunku desperata przywieziono do szpitala św. Ducha. Już przed dwoma tygodniami Świątek będąc pijany, usiłował zastrzelić żonę.

Zbiórowe zacczadzenie. W domu nr 25 przy ul. Środkowej, wskutek wadliwie urządzonego pieca wydzielał się czad, którym zatrula się cała rodzina Wiśniakowskich: 35-letni Henryk, urzędnik policji, żona jego 34-letnia Konstancja, córka ich 6-letnia Maria i 4-letni syn Zbigniew. Lekarz Pogotowia, po zastosowaniu odpowiednich środków, pozostawił zatrutych na miejscu.

Przez pomyłkę. Przy ul. Leszno 65 muzykant, 19-letni Władysław Gładysz przez pomyłkę napil się esencji octowej. Lekarz w ambulatorium Pogotowia przedzukał Gładyszowi żołądek.

Między tramwajami. 36-letni Cym Koziróg pchał wózek dwukołowy. Na ul. Dobrej wprost domu 31 Koziróg znalazł się w pułapce między elektrowozem linii „Powisłe” a wagonami tramwajowymi wiozącymi węgiel do elektrowni warszawskiej. Koziróg nie mógł zjechać na bok, gdyż stoja sterty śniegu. W jednej chwili wózek został zdruzgotany na kawałki. Ośmiu potłuczonych Koziroga Pogotowie przewiozło do szpitala żydowskiego na Czyste.

Teatr i muzyka
Z FILHARMONJI.
Koncerty niedzielne.

Z koncertów niedzielnych poranek poświęcony Czajkowskiemu, zaznaczył się wykonaniem pełnego wdziku i charakterystyki „Dziadka do orzechów”, oraz udziałem p. Dworakowskiego, koncertmistrza orkiestry filharmonicznej i młodej śpiewaczki, p. Wertheim, którą znaleźmy dotychczas tylko z Konserwatorium. Wielka sala Filharmonji przedstawia dla p. Wertheim warunki mniej korzystne, aniżeli kameralna. Nie chciałbym więc na podstawie onegdajszego występu - debiutu, zmieniać sądu, wyniesionego z popisów w Konserwatorium.

Na koncercie popołudniowym obok dwóch symfonji beethovenowskich (2-ej i 8-ej) usłyszeliśmy p. Marie Trampczyńską, która wykonała kilka arii z „Orfeusza” Glucka; produkcja wokalna pod każdym względem świetna. Artystka rozporządza pięknym, o niezwykle rozległej skali altem, i znakomitą szkofą. — p. Trampczyńska jest śpiewaczką o wybitnej, rzadkiej kulturze. Czemu wytlumaczyć sobie, że daje się słyszeć tak rzadko, że się z tak doskonałej siły tak mało w koncertach korzysta — a szczególnie, że nie umie czy nie chce pozyskać jej dla siebie opera, choćby tylko na gościnne występy.

J. R.

II-gi wieczór recytacyjny Kazimierza Rychterówny. W niedzielę, 20 b. m., odbył się w Klubie Artystycznym II-gi wieczór recytacyjny p. Kazimierzy Rychterówny, która wygłosiła z pamięci poemat Tennysona „Enoch Arden”. Utwór ten w drugiej tylko części wznosi się do wyżyn dzieła sztuki i usprawiedliwia zainteresowanie się bohaterem tytułowym. Recytatorka umiała też stopniować

efekty i w końcu porwała słuchaczy, oddając z siłą i głębią uczucia tragiczne dzieje życia i poświęcenia Ardena.
Wobec zupełnego zaniedbania u nas sztuki recytacyjnej występy p. Rychterówny winny odbywać się częściej i dla szerszej publiczności.

Teatr Wielki. Dn. 23 „Lohengrin”. Jutro „Faust”. W piątek „Tannhauser”.
Teatr Rozmaitości. Dn. 23 i jutro „Ptak”. W sobotę wznowienie „Grubych Ryb” Bałuckiego.

Reduta. Dn. 23 o godz. 6 wiecz. „Pastoralka” dla dzieci i młodzieży po cenach znizonych. Każda osoba dorosła może wprowadzić jedno dziecko do at. 10 c. W czwartek „Pastoralka”.

Teatr Letni. Codziennie „Pan naczelnik to ja”.
Teatr Polski. Codziennie „Uczta sztyrdców”. Rozpoczęto pełne próby z dramatu p. t. „Od poranka do północy” Jerzego Kaisera.

Teatr Komedja. Codziennie „Dama do towarzysstwa”.

Teatr Mały. Codziennie „Polawiac cieni”.
Teatr Nowości. Dn. 23 „Złoty kattan”.
Teatr Wodewil. Dn. 23 „Dede”. Jutro premiera operetki L. Failla p. t. „Słowik hiszpański” z p. Olga Orleńska w roli tytułowej.

Teatr Praski. Dn. 23 i jutro „Dom podrzutków”.
Teatr im. Fredry. Dn. 23 i jutro „Zadrosć”.
Teatr „Stańczyk”. Codziennie program „W Szwajcarii”.

Teatr Qui Pro Quo. Codziennie doskonała rewia „Vivat Zakopane” i numery solowe.

Z Filharmonji. W nadchodzący piątek odbędzie się wielki koncert symfoniczny, poświęcony muzyce francuskiej. Solistą będzie pianista Edward Weiss. Dyryguje G. Fitelberg.

Bal artystów teatrów Polskiego, Małego i Komedji. Bal artystów teatrów dyr. Szyfmana odbędzie się dn. 1 lutego w sali Pompejańskiej hotelu Europejskiego. Zaproszenia otrzymać można w

gmachu teatru Polskiego telefon 113-40. Tam również można nabyć bilety wejścia.
Poranek na dochód A. Siemaszki. W teatrze Komedja odbędzie się w nadchodzący niedzieli poranek teatralny, na którym odegrana będzie ulubiona komedia D. Nicodemiego „Świt, dzień i noc” z udziałem Marii Małckiej i Aleksandra Węgerki. Całkowity dochód z widowiska przeznaczony jest na rzecz złożonego niemocą i przebywającego na kuracji w Zakopanem świetnego artysty Antoniego Siemaszki. Organizacją poranku zajmuje się Dyrekcja teatrów Polskiego, Małego i Komedji, łącznie z zarządem Z. A. S. P. Początek o godz. 12 i pół w południe. Ceny miejsc znizowane. Bilety już są do nabycia w kasie teatru.

Sport.
Hockey na lodzie.
Kom. Org. Pol. Zw. Hockeowego na lodzie organizuje zawody o mistrzostwo st. m. Warszawy w dn. 26 i 27 b. m. na forze w „Dolinie Szwajcarskiej”. Zgłoszenia wraz ze składem drużyny i zapasowymi należy nadsyłać do Pol. Zw. Hockeowego (Szopena 3/5). Wpisowe wynosi 2-złp od drużyny. Zwycięska drużyna otrzymuje dyplom pamiątkowy. Obowiązują przepisy Międzynarodowego Związku Hockeowego w Antwerpii, opracowane przez p. M. Strzeleckiego. W razie odwilży, termin zawodów ulegnie przesunięciu.

POKWITOWANIA.
Na Robotniczy Wydział Wychowania Dziecka
Janinka Pragerówna mk 1 milj. 500 tys. Lis
mk 1 milj. T. U. R. w Ciechanowie mk 2 milj. 500 tys. M. Nestorow, Białystok, mk 1 milj. 900 tys. Koło Polskie w Dywlinie mk 4 milj. 364 tys. Wacław Smuśki, Brzeziny, mk 1 milj. 63 tys. I. Lipert, Ciechanów, mk 300 tys. Gedeusz Rutkowski, Białystok, mk 3 milj. A. B. mk 5 milj. 5-y Oddział Straży Ognowej mk 19 milj. 550 tys. Od robotniczy B., jako kara, mk 720 tys. Od robotnika M., jako kara, mk 337 tys. Tytułem kary od robotników z Warszawskiej Wytwórni Zapalów Artyleryjskich: a) Kryniwicki mk 1 milj.; b) Lewandowski mk 500 tys.; c) Boratyński mk 500 tys.; d) Bojanowski mk 500 tys.; e) Jędrzejewski mk 500 tys.; f) Michałowski mk 2 milj.; g) Siatek mk 500 tys. Pracownicy drukarni przy ul. Wareckiej 15 mk 500 tys.

Na Skarb Narodowy.
J. Rawicki mk 500 tys.
Na Instytut Przeciwigazowy.
J. Rawicki mk 500 tys.
Na „Nasz Dom” w Pruszkowie.
Z funduszu karnego robotników fabryki „Ludwik Spiess i Syn” mk 1 milj. 322 tys.
Na ofiary wypadków listopadowych.
Z Krajewski w Lipnie mk 2 milj. 300 tys.
Na Warszawskie T-wo Naukowe.
T. K. O. przy warsztatach Praga mk 5 milj.
Na Zakład dla Inwalidów Ukraińskich.
T. i F. Perlowie mk 3 milj.

Brylanty, Złoto, Srebro,
kupuje i prace najwyższe ceny. Zakłady jubilerskie „Billaue-ow”,
ul. Złota Nr. 40 i Złota Nr. 19.

OGŁOSZENIE.
Dyrekcja wodociągów i kanalizacji m. st. Warszawy podaje do publicznej wiadomości, że na zasadzie uchwały Komisji Finansowo-Budżetowej Rady Miejskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. za 1 metr sześcienny wody z wodociągów miejskich w m. cu styczniu 1924 r. pobierana będzie opłata po Mk. 182.000 — z doliczeniem do tej ceny 10% na rzecz miasta oraz 40% za używalność kanałów. Również zgodnie na zasadzie tejże uchwały zostają podwyższone w odpowiednim stosunku opłaty za wynajęcie za sprawdzanie wodomiarów.

Spieszcie nabyć
Kalendarz Robotniczy
P. P. S.
na rok 1924
Cena egzemplarza mk. 1.200.000

Dr. W. Altfeld
Złota 12-2, Chor. wener., skór., płciowe od 9 r. i od 5-7 1/2 w.

Na Raty Zegarki złote, obrączki i wszelka biżuterję daje Zakład Jubilerski Krucza 35 A.

OGŁOSZENIA BRUKON.
A) Obrączki ślubne złote. Cena 1000 zł. Przyjmujemy reperacje. Zegarmistrz Gutmacher Smocza 21.